

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

101

MĂRȚI
30 APRILIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

Trăiască 1 Mai

Z I U A

SOLIDARITĂȚII

INTERNATIONALE

A C E L O R

CE MUNCESC

ÎN MAI, SUB CLARE ZORI

Ne cheamă cu talazuri
de voci și de urale
Văzduhu-nalt,
ecouri de-avînt și-naripări,
Lumini multicolore
de flamuri și petale
Sub clopotul acestor
înmiresmate zări.

Ne cheamă cu blîndețe
a primăverii boare,
Poienile în care
își poartă pașii cerbii,
Și strălucirea apei
și foșnetele ierbii,
Frunzarele pădurii
cu glasuri cîntătoare.

Ne cheamă tinerețea
cu inimi înfocate
Setoasă de victorii
cu frunțile-n lumină,
Însemnele izbînzii
în soare fluturate,
Sub cerul clar al zilei
de flori și cîntec plină.

Ne cheamă stadionul
trezit sub vînt cer de
Azururi și mătășă,
în Mai, sub clare zori,
Cînd roua-și varsă stropii
peste covorul verde
Pe urmele — tipare —
de pași culezători.

VLAICU BĂRNA

Desen de NEAGU RADULESCU

Miine după amiază la Linz
DEBUT INTERNAȚIONAL 1968
AL REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI

Un moment de destindere, o fotografie pentru albumul iubitorilor de fotbal, cu lotul României care s-a pregătit pentru partida de la Linz. De la stînga la dreapta: Deleanu, Grozea, Mocanu, Ivănescu, Ghergheli, Dinu, Oblemenco, Sătmăreanu, Răducanu, Ion Ionescu, Hălmăgeanu, Kallo, Dobrin, Barbu și Coman. Din imagine lipsesc Pircălab și Sasu.

Foto: S. BRAȘOVEANU

I.T.A. DE ODINIOARĂ ȘI „SECRETELE” EI DEZVĂLUIATE DE ANDREI MERCEA

Și acum stăruie la Arad, stimulatoare sau... muștrătoare, amintirea marilor echipe I.T.A. care, mai mult de un deceniu, a dominat fotbalul românesc. De patru ori campioană a țării în perioada 1946-1954 (1946-1947, 1947-1948, 1949-1950 și 1954) și câștigătoare în două rânduri a „Cupelor României” (1947 - 1948 și 1953), formația „Industria țesută Arad” a înscris un substanțial capitol în cronică fotbalului românesc.

Formația de bază și-o amintesc, probabil, fiecare iubitor al fotbalului: Marki - Vass, Farnati - Băcuț I, Pall, Petchovski - Ad. Covaci, Mercea, Bonihadi, Dumitrescu III, Toth III. Au mai jucat, printre alții Justin, Loran, Meszoros, Nicșă, Băcut II etc.

Aflându-ne la Arad am căutat ca, o dată cu reînvierea clorva clipe de glorie, să descifrăm măcar o parte din secretele jocului fostei campioane a țării care intrunise, în acel timp, toată floarea jucătorilor din Transilvania.

Unul dintre aceștia, fauritor însemnat al multor victorii, este ANDREI MERCEA, rămas necîntit în serviciul echipei: timp de 13 ani, din 1945 pînă în 1958 ca jucător, din 1958 dedicîndu-se ridicării noilor generații la Centrul de copii și juniori U.T.A. Pe el l-am rugat să ne dezvăluie secretele fostei campioane de pe malurile Mureșului:

„Secretul izbînzilor noastre, început el, ale celor de la vechia I.T.A., este simplu: pregătirea asiduă pe care nici unul dintre jucători n-o părăsește. Ca urmare, poți am reuși să ajungem nu numai la o mare perfecțiune a execuțiilor tehnice, dar și la o extraordinară înțelegere reciprocă, întîlnindu-ne intențite, ceea ce ne-a dus la practicarea unui joc colectiv-construcțiv, chiar înainte ca acesta să fi fost teoretizat de specialiști din țară și de peste hotare. Concret: toți ne cunoșteam și, mai ales, anticipam jocul; în fazele ofensive balonul era trimis mai mult pe poziții viitoare, unde știam cu certitudine că se va afla un coechipier care, și el, era convins dinainte că acolo va primi cu siguranță mingea. Prin această modalitate de joc rezolvam și problema atît de complicată a pasesi decisive pentru finalizarea fazei. Indiferent de miza partidei, noi căutam în primul rînd, să jucăm, adică să servim, în același timp și factorul spectacolar și pe cel al eficacității, punîndu-l în lumină pe acesta din urmă mai ales prin crearea surprizei. Mijloacele de realizare ale unui asemenea joc le găseam atît în procedeele tehnice de bază, cît și în cele specifice fotbalului. Lovirea mingii, preluarea, conducerea și driblingul erau însoțite pînă intrau în reflex, ceea ce am impresia că nu mai caracterizează pe jucătorii noștri de azi.

Perioada de afirmare a vechii I.T.A. a corespuns cu cea în care antrenorii și jucătorii au acordat o foarte mare pondere (90%) execuțiilor tehnice. Ore în șir ne pregăteam cu mingea, fără a obosi, deoarece plăcerea noastră depășea greutatea cheltuielii eforturilor. Nu repetarea șablon a aceluiasi procedeu, ci găsirea permanentă de căi noi, cît mai perfecte și mai subtile, stăteau la baza exercițiilor noastre. Luptam, în special, împotriva tendinței de a ne transforma în „cărâși” de mingi, tendință frecventă astăzi în jocul multor atacanți.

De altfel, mărturisesc că înșiși antrenorii competenți pe care i-am avut, Solay, Blum, Opata (din străinătate), Petre Steinbach și Cibi Braun-Bogdan de la noi, ne lăsuă libertatea de a improviza.

— Pe ce post ați acționat în atacul vechii I.T.A.?
— Întrebarea e binevenită pentru că, ea va contribui la lămurirea unei probleme ajunsă astăzi cheie în fotbal. I.T.A. nu se baza pe respec-

tarea postului limitat și nici a unei zone de acțiune redusă. De aceea, am jucat totdeauna în formula 1+10 pe care văd că astăzi o reactualizează toți specialiștii de la noi și din străinătate. Toți în atac, toți în apărare, iată formula care nu poate fi tradusă în practică decît printr-o mare elasticitate a echipei, realizată printr-o rapidă trecere din fazele de apărare în cele de atac și invers. Și aici tot anticiparea își spune cuvîntul hotărîtor. De pildă, cînd eu, în calitate de coordonator, intram în posesia mingii, atît Bonihadi cît și Toth III știau că le voi pasa în adîncime, astfel că imediat îșineau spre anumite poziții. Surpriza era, deci, numai pentru adversar care nu știa de pe care parte îi vine pericolul. Numai cînd eram în imposibilitatea să fac o asemenea pasă, trimeteam mingea unui coechipier aflat pe aceeași linie cu mine, acesta nefăcînd altceva decît să găsească momentul prielnic declanșării atacului. Să nu vă imaginați că numai eu puteam fi coordonator. Oricare dintre ceilalți jucători de cîmp puteai tot așa de bine să organizeze jocul și să distribuie mingea în condiții optime. Din arsenalul nostru tactic făceau parte și un-doiorile, atît de prețuite astăzi.

O lege pentru noi era și jocul fără minge. Aceasta pentru că — ce bine ar fi dacă ar cunoaște toți un asemenea paradox — tocmai cei care practicau la perfecție jocul fără minge se întîlneau mai repede și mai des cu ea!

O amintire: în anul 1948, jucam un meci decisiv cu C.F.R. București. Prin jocul nostru colectiv am realizat faze fulgerătoare pe contratac, utilizînd de fiecare dată aceeași formulă tactică: portarul Marki trimetea mingea lui Băcuț, acesta mi-o transmitea mie iar eu îl lansam pe dreapta pe Adalbert Covaci. După o pătrundere adîncă în „careul” advers, Covaci făcea o pasă înapoi la semîntîltime pe locul unde știa că trebuie să se afle, matematic, Bonihadi. Acesta, printr-un volcu fulgerător, relua mingea direct în poartă...

— La ce vîrstă v-ați retras din fotbal?

— În 1958, cînd aveam numai 33 de ani! Spun numai, pentru că aș mai fi putut juca încă mulți ani, dacă n-ar fi fost metodele greșite de pregătire bazate pe o exagerată pregătire fizică și care nu se potriveau constituției jucătorilor noștri. Acele metode au scos prematur din activitate pe mulți fotbaliști. M-am dedicat după aceea creșterii noii generații de fotbaliști. La centrul de copii și juniori U.T.A. urmăresc ca toți copiii și juniorii dotați pentru fotbal să armonizeze cît mai bine școala cu pregătirea, infuzîndu-le ceva din dăruirea totală a noastră, a celor din generația „veche”, pentru jocul cu balonul rotund. Și printre juniorii de la acest centru se află și fiul meu, Alexandru, în vîrstă de 17 ani.

Gheorghe NERTEA

„HAI VIITORUL!”, „HAI ARGESUL!”

„Pe teren și în tribune se confruntau două tabere entuziaste. Două tabere tinere, alcătuite din copiii străzilor Viitorul și Argeșul din Turnu Măgurele. Erau finalistele primului campionat interstrăzi din localitate, competiție organizată de Consiliul pentru educație fizică și sport din Turnu Măgurele.

„În urmă cu cîteva săptămîni, stadionul Chimia din Turnu Măgurele găzduia un spectacol fotbalistic atractiv. Aproape 130 de copii defilau pe gazonul verde. Participau la festivitatea de inaugurare a primului campionat interstrăzi. Erau echipași — ca orice fotbalist — în frumoase tricouri de diferite culori. Apoi, pe rînd, 10 echipe au început confruntările. Aveau o „galerie” deosebită, mai ceva ca la Giulești.

Au avut loc primele jocuri, care au prilejuit dispute pasionante „Grivița” (echipa străzii cu același nume) a întrecut, la limită,

Consemnări și imagini
de la primul campionat
interstrăzi
din Turnu Măgurele

cu 2-1 reprezentativa străzii Oltul. „Meseriașul” a întrecut cu 5-3 (după prelungiri) formația „Progresul”. Apoi „Viitorul” a cîștigat, după o partidă echilibrată (scor 3-2) întîlnirea cu reprezentativa străzii „Meseriașul”. „Argeșul” și-a continuat seria victoriilor, întrecînd în semifinale echipa „Șoimii” cu scorul de 7-1.

În fine, pentru finală s-au calificat formațiile Viitorul și Argeșul. A fost o partidă viu disputată și presărată cu faze interesante. Protagonisții au luptat cu ardoare. În

cele din urmă victoria a revenit Viitorului, care a cîștigat cu 3-1 (1-0). Punctele au fost înscrise de Florian Coca (2), Gizea de la Viitorul, Costel Nepeicu de la Argeșul.

După încheierea partidei, învingătorii și învinșii s-au felicitat reciproc, iar metodistul Dumitru Grui, de la Consiliul municipal pentru educație fizică și sport, a înmînat căpitanilor celor două formații cite o minge de fotbal și cite un pachet de ciocolată.

Întă și numele jucătorilor echipei campioane: M. Naidin, V. Găman, A. Turcu, Fl. Coca, Gh. Potloga, V. Vasile, I. Apostol, Fr. Drăghiceanu, Gizea, N. Gruzee, I. Nicolae, C. Duru și C. Ignat.

ION MOLDOVEANU
corespondent

Explicații foto: sus: „ACTORII” FINALEI; jos: GALERIA.

DIN PROPUNERILE CITITORILOR

● Foarte interesantă — cel puțin din punctul de vedere al antrenorilor, al creșterii și dezvoltării personalității tinerilor fotbaliști — această „Cupă F.R.F.” Soțotesc, însă că o reușită cel puțin la fel de frumoasă ar cunoaște un campionat de tineret organizat pe țară, în care să participe, împărțite în cinci serii a câte opt formații, echipe din toate județele. Propun ca acest viitor campionat să-și desfășoare activitatea numai în perioada 15 iunie — 15 septembrie, primele două clasate în fiecare serie urmînd să-și dispute turneul final. Cred că în felul acesta vor ieși la suprafață mulți fotbaliști tineri și talentați.

NICOLAE SOICA
Timișoara

● Sint jucător în echipa Băimăreana și în rîndurile adversarilor pe care îi întîlnim în campionatul interjudețean Maramureș am ocazia să văd multe talente care, din păcate, nu sint popularizate. Unul dintre acestea m-a impresionat în mod deosebit. Este vorba de un tînăr în vîrstă de 16 ani, pe nume Victor Munteanu, care activează în prima garni-

tură a echipei Forestiera Tirgu Lăpuș. Ar trebui văzut de un antrenor bun.

ION VELEA
Săsar-Baia Mare

● Începînd din toamnă vom asista la un campionat nou, „Campionatul județean” de fotbal. În vederea unei reușite depline, aș propune cîteva lucruri: 1) campionatele județene să cuprîndă tot 16 echipe, ca și cele divizionare, și să înceapă o dată cu acestea; 2) în locul campionatelor județene de juniori ar fi mai bine să se înființeze campionate pentru copii (pînă la 15 ani). Spun aceasta deoarece pentru echipele de la sate este mai greu să-și alcătuiască formații de juniori și mai ușor echipe de copii din rîndul elevilor diferitelor școli din comună; 3) propun ca în vara acestui an. ca o repetiție în vederea viitorului campionat județean, să se organizeze „Cupa județeană”.

GHEORGHE I. POPESCU
Comuna Văleni, jud. Vilcea

● Numărul fotbaliștilor care întrec măsura pe terenul de sport pare a fi — socotind după numărul sancționaților — destul de mare. De aceea propun ca, independent de publicarea sancțiunilor în presă, măsurile să fie comunicate de organele de resort prin intermediul difuzoarelor de la terenurile de fotbal, în prezența sancționaților care să fie obligați să apară singuri, la centrul terenului, înainte de începerea meciului, și dată cu comunicarea pedepsei prin stația de amplificare a stadionului. Aceasta pentru ca vinovatul să cunoască și să înțeleagă o dată pentru totdeauna, că miile de spectatori nu pot fi înșelați.

Ing. GHIȚA CRISTIAN
București

● Ar fi interesant, credem, ca televiziunea să transmită nu numai meciuri din București, ci și din alte orașe ale țării. Astfel de transmisi, chiar și sportive, s-au mai făcut. Deci există posibilități tehnice.

I. STĂNOIU
Baia Mare

20 de etape —
nici un joc pierdut

Performanța aparține echipei TOPITORUL Baia Mare, antrenată de G. Megyeri și N. Zolonyi, din campionatul interjudețean Maramureș.

Din 20 de meciuri, Topitorul a câștigat 17 și a remizat 3. Jucătorii baimăreni au marcat 67 de goluri primind doar 5 și au acumulat 37 de puncte din 40 posibile.

De remarcat că celelate trei echipe care, după cum se știe, vor promova la sfîrșitul acestui an în Divizia C au — după 22 de etape — următoarea situație:

1. Constructorul Baia Mare 22 13 5 4 68-27 31

2. C.I.L. Sigh. Marmatei 22 13 4 5 52-20 30

3. Școala Satu Mare 22 12 5 5 39-31 29

Retrogradele vor fi cunoscute din grupul de codare format din echipele Minerul Cavnic, Spicul Arduș și Voința Sighetului Marmatei. Retrogradată sigură — Spartac Satu Mare, eliminată din campionat pentru rezultate neperformante.

VASILE SASARANU
corespondent

„CUPA F. R. F.” — DOAR UN PREAMBUL!

Ideea înființării unei competiții pentru „dublurile” echipelor divizionare A nu-i nouă. Ea a agitat cercurile fotbalistice de la noi și cu 14 ani în urmă, găsindu-și o primă transpunere în fapt în 1955.

Mai întâi însă, să facem o precizare pentru deplina lămurire a amatorilor de fotbal, care „au luat contact” în acest sezon, duminică de duminică, și cu apariții noi pe scena, obișnuită, a programului divizionar. În primul rând este vorba de o întrecere a echipelor de **REZERVE-TINERET** și nu simplu **TINERET**, cum se afirmă în mod eronat și — poate — cu tendință. În al doilea rând, actuala competiție nu este **CAMPIONAT**, ci o simplă **CUPA**, organizată de federație cu scopul a da posibilitate echipelor să-și pregătească formațiile pentru **ADEVARATUL CAMPIONAT**, care va începe abia în toamnă, tocmai pentru că a avut în vedere condițiile neprielnice în care s-a decis reînființarea acestei competiții. Deci, **CUPA** în prezent și **CAMPIONAT** din toamnă, echipe de **REZERVE-TINERET** și nu numai **TINERET**! Iar constatările care se fac pe marginea întrecerii actuale trebuie să înăunsească — obligatoriu — tocmai de această diferență esențială. Altfel se ajunge la concluzii, de fond, complet eronate, dăunătoare scopului urmărit prin această treaptă competițională.

Povestea unei competiții utile

De fapt, scopul „Cupei F.R.F.”, ca și al viitorului campionat, exprimat cât se poate de clar în regulamentul competiției, este același ca și în 1955, 1961—62 și 1962—63, când au avut loc primele trei ediții ale unui campionat de rezerve-tineret. Până atunci, de-a lungul multor ani și în cadrul multor ședințe și consfătuiri ale antrenorilor divizionari, aceștia au subliniat necesitatea acută a unei astfel de întreceri în fot-

necesar să li se verifice potențialul înainte de a fi reintroduși în garnitura întâi.

Motivul real al desființării

Din păcate însă, lipsa de consecvență, care caracterizează fotbalul nostru, a dus la desființarea în două rânduri a acestei competiții. Nu pentru că n-ar fi dat roade, cum greșit s-a afirmat. Dimpotrivă datele statistice ne pun la dispoziție nume de jucători tineri rodați în acest campionat, care au rămas „buni pentru Divizia A” mulți ani după aceea. În acest campionat s-a impus Constantin și tot aici s-au relevat frații A. și D. Munteanu, Smărăndescu II, Ilie Stelian, Vătafu, Ghibănescu, Banciu, Fodor, Raica, Bădulescu, Gh. Ene, Bungeșcu, Gram, Nertea, Don, Jurcă, C. Dinu (Rapid) Cuperman, Maghiar, Nuțu, Dridea II, Mares, Pescaru, Codreanu, Tr. Popescu, D. Ene, Ad. Constantinescu, Nunweiler VI, Țarălungă, Panait etc. etc. Exemplele ar putea continua cu alte nume, dintre care unele sînt prezente și azi în Divizia A.

Motivul desființării a fost cu totul altul: financiar. Și anume, atunci când s-a propus reînființarea Diviziei C, așa cum se întâmplă de obicei la noi, a fost sacrificat campionatul de rezerve-tineret, pentru a face disponibil bugetul necesar... Divizia C s-a disputat în 1956 și din 1963—64, adică exact la un an de la desființarea întrecerii „dublurilor”... Abia din toamnă acestui an cele două competiții vor ființa paralel, pentru prima dată.

Spre satisfacția antrenorilor, în general a oamenilor competenți, care văd în acest campionat o realizare corespunzătoare unei necesități, adică resimțite de fotbalul nostru.

Intr-adevăr, toți antrenorii echipelor de Divizie A — și nu numai ei — au fost de acord cu reluarea campionatului de rezerve-tineret și au privit cu ochi buni organizarea unei competiții tranzitorii, de pregătire.

Ce ne-a arătat pînă acum „Cupa F.R.F.”?

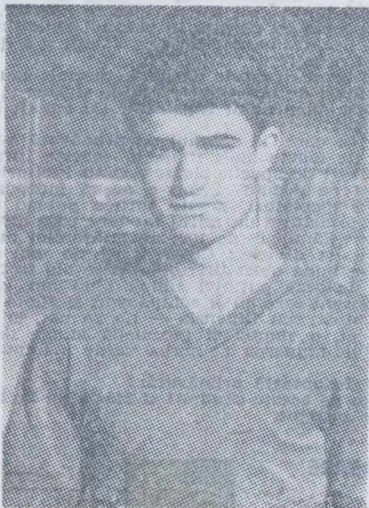
O proporție elocventă

În general, antrenorii — sprîjiniți în majoritatea cazurilor de conduceri — au dovedit că înțeleg rostul Cupei, canalizîndu-și eforturile și întreaga lor activitate în direcția trierii și pregătirii elementelor care vor alcătui formațiile de campionat. Apreciem ca pozitivă orientarea spre cadrele tinere, care să alcătuiască fondul de bază. În această privință din calculele noastre, foarte semnificativ și concludent, rezultă prezența preponderentă a jucătorilor în vîrstă de 17—23 ani: în primele 7 etape au fost folosiți 231 de asemenea fotbaliști,

ceea ce reprezintă 79,9% (din totalul de 289). 27 de jucători sînt în vîrstă de 24—26 ani, iar 31 au peste 26 de ani. Pe de altă parte, „numele consacrate” sînt în total 77 față de 212 (73,3%) care reprezintă „concurrenții” lor. Deci, un raport echitabil, realist, corespunzător scopului. Și nici nu s-ar putea altfel. După cum este normal ca vîrstele dominante să fie cele de 18 (circa 19%) și 19 ani (17%), adică tineri care au terminat sau sînt pe punctul de a încheia perioada junioratului. Iar alături de ei (fără ca aceasta să lase impresia, greșită, de „creșe” sau „azil”) mai tinerii se rodeză sau mai vîrstnicii se mențin în joc, ceea ce — fără îndoială și conform cu cerințele de instruire — este numai în folosul pregătirii lor. Deși este prematur să dăm verdicte, totuși — din observațiile redacției noastre la jocurile vizionate — îndrăznim să cităm cîteva nume pline de promisiuni: Simionas (Dinamo Bacău), Gottlieb și Bodea (U.T.A.), Grama și R. Ionescu (Progresul), Doru Popescu și Iordache (Dinamo București), Bădoi și Adam (Rapid), Ștefănescu și Iordănescu (Steaua), Tăcioie și Boșoteanu („U” Craiova), Palioca („U” Cluj), Sarpe și M. Kallo (Farul), Nădășan (Jiul), Ciolan și Ariciu (F. C. Argeș), Rădulescu și Stroie (Petrolul), Caniaro și Hajnal (A.S.A.). Aceștia, ca și alții de altfel, dintre care unii și-au și făcut debutul — cu succes — la A. (Tăcioie, Gama etc.) lasă să se întrevadă posibilități de progres la nivelul nevoilor Diviziei A. Totul depinde de antrenori, dar mai ales de ei.

Laolaltă cu lotul prim

În ce privește calitatea jocurilor, ținînd seamă de dificultățile de început și de caracterul competiției, nu putem spune că

Produs al pepinierii din Ghencea, juniorul ȘTEFANESCU (Steaua) vădește evidente înclinări pentru un fotbal tehnic

a strălucit. Dar au fost și meciuri care au plăcut și prin atmosfera tinerească, plină de combativitate, și prin nota de tehnicitate remarcabilă (Jiul — Rapid, Steaua — U.T.A., St. roșu — U.T.A., Dinamo Bacău — Dinamo București, Steaua — Dinamo București, Rapid — Progresul etc.). Și printre ele, unele chiar mai spectaculoase decît cele ale primelor garnituri... Evident, au fost și jocuri slabe, cărora — fără să le trecem cu vederea — trebuie însă să le acordăm echipelor circumstanțele atenuante ale unei competiții pregătitoare. În orice caz, nu acestea au precumpănit.

Semnalam, de asemenea, și faptul că antrenorii divizionari și-au făcut bunul obicei de a cuprinde și pe jucătorii formațiilor de rezerve-tineret în lecțiile de antrenament cu cei din primele echipe. Este un alt aspect pozitiv pe care l-a relevat Cupa F.R.F. În acest fel se realizează o pregătire unitară, mai ales din punct de vedere tactic, al concepției de joc, pe posturile în care eventual echipa întâi este descoperită. Ni se pare concludent în această privință exemplul lui Grama, de pildă, pe care antrenorul Drăgușin l-a vizat pentru linia de fund. Sau exemplul lui Dumitru de la Rapid, pentru

linia de mijloc. Considerăm că aici este cazul să subliniem și grija antrenorilor de a nu forța promovarea unui tânăr fotbalist în Divizia A, ci de a-l folosi cu măsură, gradat, fără a-l supune dintr-odată la eforturi mai mari decît capacitatea lor, dat fiind riscul unei ratări.

Cîteva probleme

De-a lungul lor, aceste 7 etape din competiția „dublurilor” au ridicat însă și cîteva probleme importante pentru buna organizare și desfășurare a întrecerii, probleme care au iscat discuții de tot felul. Ne vom referi, în cele ce urmează, la cîteva dintre ele.

MIJLOC SAU SCOP ÎN SINE?

Fără discuție că această „Cupă F.R.F.” (iar mai tîrziu campionatul) nu poate fi un scop în sine, cum — de altfel — rezultă și din menirea pe care i-a dat-o federația. Dacă totuși, unele jocuri s-au desfășurat sub semnul acestei tendințe — și noi am remarcat faptul — aceasta se datorește exclusiv echipelor și antrenorilor lor. Este firesc ca într-o întrecere să se urmărească victoria, dar această dorință nu trebuie transformată într-o goană după puncte, mai ales într-o astfel de competiție. Cosmoc („U” Craiova) împărtășește acest punct de vedere just: „Nu mă interesează clasamentul și rezultatele în sine. Consider această Cupă ca o etapă de selecție, o oglindă a capacității jucătorilor în vederea alegerii celor cu talent și perspective”. Și ca el gîndesc marea majoritate a antrenorilor. Cînd însă, echipele cer o aminare de meci, cum au făcut Steaua și Dinamo București, pentru motivul că au dat jucătorii lotului de juniori (și aprobarea dată de comisia de competiții ne-a surprins) asta înseamnă într-adevăr „scop în sine”. Oare aceste echipe, cu centre puternice de juniori, nu-și puteau găsi aici înlocuitori? Acest fel de a gîndi și proceda ni se pare contrar spiritului și scopului Cupei.

O SERIE SAU GRUPE GEOGRAFICE?

În principal, această problemă privește viitorul campionat. La început, recunoaștem, am fost și noi tentați să ne declarăm adepții unei repartizări pe grupe; dar, oricît ne-am străduit să realizăm, cît mai rezonabil, o împărțire nu am reușit, dată fiind repartizarea inegală a distanțelor a centrelor pe teritoriul țării. În plus, o competiție pe grupe cît de cît geografice nu satisface nici cerințe pur sportive și nici cerințe economice. Grupele nu pot asigura un număr suficient de jocuri pe sezon și nici interesul publicului pentru această competiție; pe de altă parte, nu pot fi evitate deplasările lungi și nici cheltuielile în plus, prin deplasarea însoțitorilor (conducători, medic, antrenori) și cu formația de rezerve-tineret și apoi, cu echipa întâi. De aceea credem că o serie unică ar corespunde mai bine.

De asemenea, ni se pare ne-realizabilă și programarea în cursul săptămînii, pentru că ar implica scoateri din producție sau din școli, pe mai mult timp și pentru că ar perturba procesul de instruire al jucătorilor respectivi. La noi nu sînt aceleași condiții ca în alte țări, cu fotbal profesionist și jucători numai la dispoziția cluburilor.

CU SAU FĂRĂ JUCĂTORI CONSCRAȚI?

În această privință opiniile sînt împărțite, dar răspunsul la întrebare îl pot da numai echipele și antrenorii lor. I. Reinhardt (U.T.A.), de pildă, susține — și argumentează — că jucătorii echipei prime nu trebuie folosiți la rezerve-tineret

deoarece „ei nu joacă cum trebuie, nu dau considerație celor tineri, se cred... dezonați”. De altă parte, C. Drăgușin (Progresul) ne-a spus: „Am nevoie de aceste meciuri și pentru a-mi verifica jucătorii de la A-I-a care eventual au fost accidentați și sînt în perioada de refacere sau au avut scăderi de formă”. Cum a procedat, de altfel cu Stoicescu, întrebînd în meciul cu Rapid și după care și-a dat seama că atacantul său nu este încă apt pentru reintrare. În fond, folosirea sau nu a acestor jucători este la latitudinea antrenorilor. Dacă unii nu înțeleg să joace serios, cum am văzut la unele echipe, nu au decît să renunțe la el (Dragomir n-a jucat pentru acest motiv la Petrolul). În orice caz, o comportare bună în formația de rezerve-tineret înseamnă șanse în plus pentru reintrarea în prima garnitură. Un exemplu tot de la Petrolul: Dridea I.

CU SAU FĂRĂ DEZLEGARE?

Foarte mulți antrenori se plîng că regulamentul de transferări i-a împiedicat să-și formeze loturile pentru „Cupa F.R.F.”. Într-adevăr, obligativitatea prezentării dezlegării constituie un impediment, mai ales pentru cei care înțeleg să ia jucători fără să discute cu cluburile sau asociațiile respective. Sîntem de acord că actualul regulament nu dă puțină promovării unor elemente talentate de jos în sus, dar nu putem fi de acord cu satisfacerea acestei cerințe sîdă ducă la „stocare” de jucători sau la renunțare pe motiv că n-ar corespunde (unde este „ochiul” antrenorului?) sau la o amplă și nejustă circulație de tineri dintr-un oraș în altul, fără grijă față de activitatea lor profesională. În această privință credem că s-ar putea face un lucru bun dacă federația (și propunem să studieze această soluție) ar accor-da — după încheierea actualului sezon — posibilitatea ca echipele să-și poată completa sau îmbunătăți componența loturilor cu

Tînărul dinamovist bucureștean DORU POPESCU constituie una din speranțele cedejilor antrenați de Traian Ionescu

elemente tinere talentate sau valoroase, cu condiția ca în schimbul lor să dea cluburilor de unde le iau compensații în materiale sportive și cu obligativitatea să vegheze la dezvoltarea profesională a jucătorilor. Eventual această operație ar putea fi repetată anul viitor, fără să ducă însă la o permanentizare, iar federația să vegheze ca echipele divizionare să nu cadă în exagerări dăunătoare și — mai tîrziu — să le determine să trăiască și pe picioare proprii, folosind realmente „producția” centrelor de juniori, în funcție de mai mulți ani la unele dintre ele, deci în măsură să-și dovedească utilitatea.

Încheiem aceste prime considerații asupra „Cupei F.R.F.”, cu promisiunea că vom reveni cu alte observații și sugestii pe care eventual ni le vor prileji etapele următoare. Subliniind necesitatea unei mai mari popularizări a jocurilor dintre formațiile de rezerve-tineret (pentru că pînă în prezent s-a făcut foarte puțin în această direcție în orașele respective), supunem federației — în finalul acestor rânduri — propunerea ca viitoarea competiție să fie transformată într-un TROFEU care să poarte numele unei glorii a fotbalului românesc. Aurel GUGA, Gheorghe ALBU, Mircea DAVID, Iuliu BĂRATKI, Iosif PETSCHOVSCHI sau Titus OZON.

Ar fi un omagiu adus unui jucător care a reprezentat cu cinste, de nenumărate ori, culorile naționale și, în același timp, ar reprezenta un stimulent pentru noile generații de fotbaliști, dornice să atingă măiestria înaintașilor lor.

Petre GATU
Mircea TUDORAN

Portarul ARICIU — unul din talentele depistate în cadrul județului și promovate în echipa de tineret argeșeană

balul nostru. Spuneau ei și pe bună dreptate: ce facem cu jucătorii după perioada junioratului și care nu sînt copii încă pentru divizia A? În ce competiție să joace? ce facem cu jucătorii echipelor prime cînd nu au loc printre primii 11 și cele 3 rezerve? unde să joace pentru a fi menținuți în joc, totuși?

Cu alte cuvinte, se remarcă lipsa a două trepte. De aceea, era solicitată crearea unei competiții de tineret și a unui campionat de rezerve. Cum însă, realitățile fotbalului nostru nu permitau înființarea a două noi „verigi” competiționale, paralele (pentru că nici efectivele cluburilor și asociațiilor n-ar fi putut acoperi un asemenea „plan de bătaie” și — să fim realști — nici n-ar fi fost util) s-a ajuns la soluția care satisfăcea ambele dezeriderate: campionat de rezerve-tineret. În meciurile acestuia au putut fi folosiți, pe de o parte tinerii jucători care-și continuau astfel pregătirea la nivel mai ridicat și cît mai aproape de cerințele diviziei A, iar pe de altă parte erau menținuți duminical în joc fotbaliștii nereținuți pentru prima echipă sau cei care suferiseră accidente și era

Ion Ionescu (jucător închis) n-a putut să finalizeze. Dodu s-a jucat de el tot meciul

DIVIZIA A DUPĂ ETAPE A 21-a

STEUA

Trăind în revistă rezultatele etapelor de duminică, ne convinsem că ele au acționat în favoarea echipei Steaua, care a revenit pe primul loc al clasamentului, cu două puncte avantaj. Sigur că înfringerile lui F. C. Argeș și Dinamo București au contribuit la această desprindere a echipei militare, dar principalul element al apariției unui nou lider, după o „domnie” de trei etape a unsprezeceleui argeșean, este în primul rând rezultatul excelentei performanțe a echipei lui Constantin (absent însă, alaltăieri, din cauza unui accident destul de serios) la Craiova, unde a reușit singura victorie în depla-

sare din întreaga etapă. Cu cinci zile înainte de final nu se poate vorbi de o victorie, ci de o înfrângere, științific vorbind, cucerirea campionatului. Dar punctele de Steaua în etapa a 21-a, plus o comparație a programului cuceririi ei adversare — F. C. Argeș — în primul rind — duc la concluzia că Steaua rămâne, începând din săptămâna, candida nr. 1 la titlu.

Spre deosebire de marea meciuri a etapelor din roturi, cea din aprilie nu a provocat mișcări importante în clasament, dacă e vorba de acea din frunte, cu rezonanță pentru victoria finală, sau făcut de U.T.A. de pe locul 10 la locul 7. Și fiindcă ne aflăm la începutul sezonului, să menționăm și faptul că Jiul pe locul trei; o înfrângere în turnamantul întrecerii. București și-a văzut întreruptă victoriile și totodată și speranțele.

La iarba verde a terenurilor

de Neagu RADULESCU

Nea Mitty Niculescu, căpitanul și centrul înaltaș de pe vremuri al Venusului, era deținătorul unui nas impresionant, care rivaliza în dimensiuni numai cu minunata excrescență facială a actorului C. Tănase. Frate cu comicul Chamel, și el destul de năsoș, nea Mitty cred că a fost cea mai populară figură a Venusului. El era idolul mahalalei și al Buzeștiului, de la cofetăria plină de arome Boroș, până la Capul Podului. Când pleca la meci, spre „federatie”, toată pustimea îl aștepta ascunsă după dovleacul și corăbioarele unei simigerei, ca în romanul „Emil și detectivii” al lui Erik Kästner. Și, în fine, din clădirea cu nr. 51, de pe Buzești, unde nea Mitty era „aproprietar”, apăreau, mai întâi un nas, apoi o pereche de ghetă spinzurate pe după umăr, un tricou și niște chiloți răsuciți sub braț.

TRADIȚII. „Când ne vom reintîlni?”

Mersul căpitanului era svelt, de prim balerin, și noi, tipii, ne strecuram după el ca niște umbre. Până la „federatie” — unde astăzi se află, parcă nu în timp, redacția revistei „Fotbal” — căpitanul Venusului își făcea — cum se zice acum — încălzirea.

Nici autobuz al echipei, nici mașină personală, nici suporter, dar cât entuziasm și cât pasiune!

Pe Buzești se auzea numai clopotul tramvaiului cu cal. Asta însă era pentru funcționarii de rind, nu pentru sportivi.

Nea Mitty, cu nasul lui cel falnic și cu grămada de puști după el, buluc, se îndrepta spre „federatie”. Ce zeu mare!

Și acolo, pe iarba grasă a terenului de lângă Arcul de Triumf, el, zeul, își începea recitalul contra Tricolorului, contra echipei Triumf sau contra venerabilelor formații Colțea sau Valvirte!

Ce meciuri, frățe! Ce goluri înfrunse cu bocancul sau cu nasul la cornere, de înlemnea portarul advers și întreaga asistență, compusă din maximum trei sute de spectatori așezați turcește pe margine, plus golăniștea noastră, de-o schioapă, din Buzești.

Miroase iarba a primăvară și a izmă, și la fiecare gol marcat de nea Mitty, noi ne dădeam peste cap și ne tăvăleam de fericire ca mîștii născuți de cîteva zile.

O fi fost fotbalul de atunci atât de grozav, sau noi, cu ochi de puști, primii microbiști de fapt ai balonului cu douăzeci și patru de benție — îl savuram la dimensiuni de încălzări mitologice?

Dar meciurile de vis-à-vis, de pe terenul C.A.B.?

— Azi avem meci mare: joacă în finală Venus cu Tricolorul. Să vedem ce face Postescu?

Postescu era un portar cu tocă și statură de joken, care de cîte ori prindea mingea se dădea apoi de trei ori peste cap. Figură pitorească a fotbalului nostru, pe care am încercat s-o evoc și s-o zugrăvesc în romanul care va apărea, în fine, peste două luni: „Un balon ridea în poartă”.

Dar Teclu, extrema cu pernă în bazonul chiloților? Dar Onorica, dar Nae Secăreanu, dar Burger, Fizotti și alții alții? Zeii copilăriei noastre!

Și faimoasele turnee pascale de pe Romcomit sau Venus, unde evoluau, alături de puternicele echipe străine și C.A.O., Chinezul, Juventus, Venus sau Ripensia? Ce emoții care nu se pot reda hîrtiei!

A propoș, de ce oare în sezonul de primăvară s-o fi re-nunțat de mult, de foarte mult timp, la aceste turnee atât de productive și atât de spectaculoase? Când iubitorii fotbalului se numărau pe degete și într-o arenă încăpeau doar cinci-sase mii de spectatori, aceste turnee puteau să aibă loc, iar azi, cînd fotbalul e un miraj modern care atrage cîte o sută de mii de „flămînzi” de joc, ne mulțumim numai cu meciurile noastre de divizie! Ce-ar fi să ne mai aducem aminte și de niște bune obiceiuri fotbalistice ale trecutului?

Iată, ni s-a dislocat puțin în inimă cînd am văzut că „puștii” contemporani care au și echipament și ghetă și chiar și firmă — Juventus sau Ripensia — nu ca noi, la vremea tramvaiului cu cal, o simplă și incomodă minge de cîrpă, evoluează cu public numeros pe iarba verde a impozantelor terenuri.

E un început în această primăvară.

Să perseverăm pe aceste drumuri și Măria Sa Fotbalul nu va avea decît de cîștigat.

CLASAMENTUL GENERAL							ACASĂ					DEPLASARE						
1. STEAUA	21	11	5	5	33-22	27	13	8	1	4	22-14	17	8	3	4	1	11-8	10
2. F. C. Argeș	21	11	3	7	32-18	25	10	8	2	0	24-3	18	11	3	1	7	8-15	7
3. Jiul	21	10	3	8	30-24	23	11	9	1	1	21-5	19	10	1	2	7	9-19	4
4. Petrolul	21	11	1	9	24-20	23	11	9	1	1	17-5	19	10	2	0	8	7-15	4
5. Dinamo Buc.	21	9	5	7	23-22	23	13	6	3	4	17-13	15	8	3	2	3	6-9	8
6. Farul	21	9	4	8	31-23	22	11	7	3	1	24-9	17	10	2	1	7	7-14	5
7. U.T.A.	21	9	3	9	19-17	21	11	6	2	3	9-6	14	10	3	1	6	10-11	7
8. Rapid	21	8	5	8	25-26	21	13	6	3	4	18-14	15	8	2	2	4	7-12	6
9. „U” Cluj	21	8	4	9	23-29	20	10	6	2	2	11-7	14	11	2	2	7	12-22	6
10. Dinamo Bac.	21	10	0	11	25-33	20	10	9	0	1	22-8	18	11	1	0	10	3-25	2
11. „U” Craiova	21	9	1	11	25-26	19	11	9	0	2	21-6	18	10	0	1	9	4-20	1
12. Progresul	21	5	8	8	20-24	18	13	5	5	3	16-11	15	8	0	3	5	4-13	3
13. A.S.A. Tg. M.	21	5	7	9	21-34	17	10	4	4	2	13-12	12	11	1	3	7	8-22	5
14. Steagul roșu	21	5	5	11	13-26	15	10	5	4	1	11-6	14	11	0	1	10	2-20	1

5 MAI ETAPA VIITOARE

Pitești: F.C. Argeș—U.T.A. (0-0)
București: Steaua—Jiul Petroșeni (1-1)
Bacău: Dinamo—Rapid Buc. (0-3)
Tg. Mureș: A.S.A.—Petrolul Ploiești (1-1)

București: Dinamo—Farul Constanța (0-4)
Cluj: „U”—Progresul Buc. (2-2)
Brașov: St. roșu—„U” Craiova (0-1)

RADIOGRAFIA
ETAPEI A 21-a

RAPID—
A.S.A. Tg. M.
1-1 (0-1)

Stadion: Republicii, bun; spectatori: 10.000; timp frumos.
RAPID: Răducanu 6 — Ștefan 6, Motroc 7, Lupescu 7, Greavu 7 — Dinu 6 (min. 17 — Pop 6). Dumitru 6 — Năsturescu 5, Dumitriu 6, Ionescu 6, Codreanu 6.
A.S.A. TG. MUREȘ: Bal 8 — Sileam 7, Toth 6, Sirbu 7, Chiru 6 — Dodu 7, Siko 7 — Lucaci 8, Mureșan 8, Ciutac 6, Raksi 7.
Au marcat: Mureșan (min. 30) pentru A.S.A. și Ionescu (min. 80, din penalti) pentru Rapid.
Arbitru: Iuliu Boroș (Timișoara) 6.
LA TÎNERET: Rapid — A.S.A. Tg. Mureș 3-1 (0-0).

Comportări diametral opuse

Comportarea Rapidului a reprezentat o neplăcută surpriză și nu numai pentru suporterii săi. Giuleștenii nu s-au regăsit aproape nici un moment, s-au lăsat perioade întregi de dominație de mult mai tineri, mai neexperimentați, dar mai dornici de afirmare, fotbaliștii din Tg. Mureș. După ce Dumitru II ratează o mare ocazie (min. 9), mureșenii au fost și ei pe punctul de a deschide scorul prin Lucaci, care a driblat tot ce i-a ieșit în cale dar și-a făcut apoi mingea prea lung și nu a mai putut s-o trimită în poartă. Jocul continuă în nota de confuzie rapidistă și de mai mare confuzie din partea oaspeților. Dar golul acestora avea să vină dintr-o greșală copilărească a lui Răducanu care a depășit în spatele lui Lupescu, mingea a venit în piciorul lui Mureșan care n-a avut altceva de făcut decît s-o trimită în plasă. Cu un minut înaintea terminării reprizei, mureșenii sînt pe punctul de a majora scorul, dar imprecizia lui Ciutac și inspirația lui Răducanu fac ca golul să nu fie marcat. După pauză, aspectul partidei a rămas același cu toate că Rapidul face eforturi vizibile de a ieși din încurcătură. După ce arbitru trece cu vederea faultul comis în carenă asupra lui Dumitriu (min. 55), acordă lovitură de pedeapsă la discutabilă intervenție nereculamentară asupra lui Dumitriu (min. 60), penaltul fiind transformat de Ion Ionescu. Un rezultat de egalitate obținut cu greu de Rapid, care a făcut din nou, după înfrîngerea cu Progresul, o partidă slabă. Mureșenii s-au prezentat peste așteptări. (E. I.).

JIUL—
„U” Cluj
2-0 (1-0)

Nici o surpriză la Petroșeni!

Ambiția gazdelor și capacitatea de percepție a înaltașilor lor n-au lăsat speranțe valabile studenților clujești. Aceștia s-au văzut din minutul 12 împovărați de golul lui Ionescu și au luptat, din răsuțuri, tot restul reprizei ca să-l evite pe următorul. Libardi (min. 21), Peronescu (min. 22), Sandu (min. 31), Georgevici (min. 35) i-au amenințat cu spectrul lui, dar imprecizia sutului și plasamentul bun al lui Moldovan au anulat deznodămîntul. Spre sfîrșitul primei reprize, Cîmpeanu și Neșu, prin șuturi de la distanță, anunțau revizuirea clujeană. El nu s-a produs însă nici după pauză, cînd numai după două minute Constanța a creat prima fază de fotbal perfect a acestui meci. Dar cursa sa splendidă cu „semănări” de adversar pe drum și pasa înapoi cu calcînelui la Adam, demarcat, n-au putut fi fructificate. O a doua fază de calificativ maxim s-a petrecut în careul clujean (min. 60) și din fericire pentru gazde, ca s-a soldat cu gol. Mingea centrată de Octavian Popescu a fost preluată și pasată de Peronescu cu capul pînă la Libardi care, tot cu capul, a aruncat-o în plasă. Peste 3 minute, în momentul cînd megafonele anunțau golul de la Arad, Peronescu, singur cu portarul, copleșit probabil de perspectiva golului III a tras cu mult peste bară. Meciul se apropie de sfîrșit, dar Jiul insistă laudabil și studenții clujești, tot laudabili, nu acceptau resemnarea. Într-un câmp meciul se jucase. (I. C.).

PETROLUL—
STEAGUL ROȘU
3-1 (0-0)

Au marcat: Ardeleanu (min. 49), Mocanu (min. 49), Badea (min. 57) și Moldovanu (min. 67).
PETROLUL: Ionescu 7, Alexiu 6, Ionescu 9, Pal 6, Mocanu 8 — Dincută 4, Iubasz 7 — Oprisan 5 (min. 46: Badea 7). Dridea 7, Grozea 6, Moldovanu 5.
STEAGUL ROȘU: Papuc 6 (min. 70 Adamache 7) — Ivănescu 8, Jenei 6, Alecu 6, Rusu 6 — Pescaru 6 (min. 20: Gane 7), Cadar 6 — Györfi 6, Ardeleanu 8, Florescu 5, Csutac 8.
ARBITRU: Ilie Brăghiel (București) 7.
LA TÎNERET: 1-0 (0-0).

Brașovenii s-au bucurat prea repede

Deși s-a desfășurat mai mult la mijlocul terenului și de nu s-a marcat nici un gol, repriza I-a a fost totuși destul de plăcută mai ales prin reușita ideii tactice aplicată de brașoveni și anume aceea de, ca să folosim o expresie americană la modă, „înghețarea jocului”, adică de temporizare. În acest sens ei au folosit pe Ciutac în linia mijlocie, cu sarcina de a anihila intențiile ofensive ale ploieștenilor. Dincută, lucru ce a reușit pe deplin, precum și de a pune stavilă intențiilor ofensive ale gazdelor.
Din această repriză sînt de notat suturile lui Oprisan (min. 9) și Grozea (min. 21 și 42 la o lovitură liberă) asupra cu mult brio de către Papuc; de asemenea, lufnii lui Ardeleanu aflat la numai 10 metri de portarul Ionescu într-o situație extrem de favorabilă.
Minutul 49 a adus și primul gol marcat de Ardeleanu după ce Ionescu respinsese un șut al lui Györfi. Brașovenii s-au bucurat prea repede de reușită, astfel că de-abia repede la centru mingea a ajuns la Mocanu care de la 25 metri a șutat formidabil aducînd egalarea. În minutul 57 Dridea pe seară paralel cu poarta și Badea, cu Rusu în spate, introduce mingea în gol.
Nu trec decît 10 minute și același Dridea centrează sus în careu și Moldovanu reușește să înscrie în poartă, înscriind cel de al treilea gol al ploieștenilor. (I. T.).

Au marcat: Ionescu (min. 12), Libardi (min. 60).
Spectatori: 5.000.
JIUL: Zamfir 7 — Talpai 7, Georgevici 6, Stocker 3, Mihal 7 — O. Popescu 7, Sandu 7 — Peronescu 7, Libardi 8, Ionescu 7 (min. 61: Achim 6), Naidin 7.
„U”: Moldovan 8 — Cretu 6, Pexa 8, Anca 6, Cîmpeanu 7 — Oprea 5 (min. 58: Florian 6), Angelescu 6, Neșu 7 — Lică 6, Adam 7, Coman 8.
ARBITRU: Andrei Radulescu (București) 10.
LA TÎNERET: 2-1 (1-1).

Mine după-amiază în patria lui Johan Strauss, pe stadionul pitorescului oraș Linz, tricolorii României vor inaugura seria meciurilor Internaționale ale anului 1968.

Partida aceasta se înscrie în contextul a două semnificații. În primul rând, marchează reluarea unor vechi și tradiționale întâlniri prietenești cu reprezentanții soccerului austriac, fapt primit cu interes de iubitorii fotbalului din cele două țări. În al doilea rând ea constituie începutul unui drum anevoios pentru pregătirea unui „11” care, la toamnă, va intra în focul calificărilor pentru campionatul mondial din Mexico.

După cum se știe, sarcina triumviratului de selecționeri (Vogl-Niculescu-Schileru), a fost destul

de dificilă, întrucât nici una din echipele noastre de club nu a dovedit o formă constant bună și aceasta datorită în exclusivitate jucătorilor care le compun și care de la o etapă la alta au creat nenumărate semne de întrebare. Lotul deplasat la Linz cuprinde, în linii mari, pe cei mai buni fotbaliști ai țării la această oră, unii dintre ei vechi componenți ai naționalei, alții debutanți. Deși

depinde, fără îndoială, nu rezultatul în sine — pentru că nu pot exista doi învingători deodată —, ci comportarea de ansamblu care să ne dovedească nouă, aceluia care-i vom urmări la radio și pe micul ecran, că au îmbrăcat tricoul reprezentativ cu toată răspunderea cuvenită. Și nu punem nici un moment la îndoială faptul că flăcăii noștri se vor mobiliza la maximum, că vor face

tot ce le stă în putință pentru a adăuga un ciștig, cât de mic ar fi el, la acest lung proces de redresare a fotbalului nostru.

Spunem ADAUGA pentru că de fapt ceva s-a ciștigat în acest răstimp. Ne prezentăm la start cu o formație care n-a hibernat în lungi și obositoare cantonamente, campionatul n-a mai fost întrerupt ca de obicei, el constituind barometrul selecționarilor, și că

a avut loc un trial, mai mult sau mai puțin reușit, care a edificat în bună măsură posibilitățile jucătorilor chemați la lot.

Toate acestea ne dau indicații asupra bunelor intenții ale celor care au fost investiți cu pregătirea echipei reprezentative și care s-au angajat ca, într-o atmosferă de muncă sănătoasă, să readucă fotbalului românesc încrederea și optimismul atât de necesare pentru obținerea micilor și marilor performanțe pe plan internațional.

Fie ca cea de a patra întâlnire dintre reprezentativele României și Austriei de la Linz să marcheze, așa cum am mai spus, începutul unor satisfacții datorate de speranțe soccerului din patria noastră.

Dorim tricolorilor noștri din toată inima SUCCES!

Acum 35 de ani la Linz...

GOL ÎN MINUTUL 1 ȘI APOI 89 DE MINUTE DE LUPȚĂ PENTRU APĂRAREA LUI

După mai bine de 35 de ani, echipa noastră națională își face din nou apariția la Linz!

Dar cine-și mai aduce azi aminte că la 16 octombrie 1932 reprezentativa țării noastre — o echipă tină, în curs de maturizare, înfruntând selecționata amatoare a Austriei — încerca să forțeze porțile redutabilei citadele a fotbalului european, care — pe vremea aceea — era „Mitropa”?

Cine-și mai aduce aminte că de acest joc depindea supremația în „Cupa Europei Centrale” a amatorilor și că victoria obținută atunci de echipa României a schimbat radical atitudinea celor trei mari federații, din Austria, Cehoslovacia și Ungaria, față de fotbalul românesc?

Cine-și mai aduce aminte că opt dintre jucătorii care au îmbrăcat la Linz tricoul național au devenit titularii glorioasei echipe din anii care au urmat?

Am scos din desaga cu amintiri aceste câteva fărâmituri legate de jocul din 1932 fiindcă — o pare că această a doua întâlnire de la Linz prezintă, față de prima, cel puțin o similitudine de situații. Astăzi, ca și atunci, prezentăm o echipă în curs de maturizare, căreia îi revine o sarcină extrem de grea. Atunci — echipa trebuia să-și ciștige galoanele pentru a intra pe ușa din față la balul celor trei mari ai fotbalului Europei Centrale; astăzi — să-și pregătească intrarea în vastele saloane ale campionatului mondial.

Sperăm ca similitudinea de situații să se păstreze pînă la sfîrșit și că echipa noastră va pași cu dreptul în prima confruntare internațională a pregătirii sale.

Și acum, în calitate de martor ocular, să revin la jocul din 1932. Să spun de la început că partida am ciștigat-o în primul minut, dar și că a trebuit să luptăm, pentru a o păstra, în următoarele 89 de minute.

Pe stadionul din Linz, plasat într-o admirabilă poziție naturală, gazdele au ales terenul contra vîntului, care bătea destul de insistent, nouă revenindu-ne, firește, lovitură de începere.

Formația aliniată de noi cuprindea pe: Püllock (Crișana Oradea) — Vogl (Juventus București), Albu (Gloria Arad) — Gain („U” Cluj), Cotormani (Ripensia Timișoara), Moravetz (R.G.M.T. Timișoara) — Bindea (Ripensia), Covaci (C. A. Oradea), Ronai (C. A. Oradea), Bodola (C. A. Oradea), Cocis (C. A. Oradea).

Püllock, Gain, Cotormani și Bindea și-au făcut cu această ocazie debutul în echipa națională, al cărei căpitan a fost Vogl, actualul coordonator al comisiei de selecție. Și în jocul de acum vom avea doi debutanți în echipă (Dinu și Grozea). Le urăm să facă și ei

cariera internațională a celebrilor Bindea și Cotormani.

Bătrînului Ronai, care de 8 ani nu mai apăruse în reprezentativă și care fusese selecționat în urma indisponibilității lui Sept și Ciolac, i se încredinșase conducerea atacului. La fluierul arbitrilor cehoslovaci Zenisek, Ronai a dat lovitură de începere, deschizîndu-l pe Covaci, care însă a lăsat mingea să treacă spre Bindea. Acesta a centrat pe jos și Ronai, printr-o lovitură formidabilă, a reluat direct în plasă, fără ca austriecii să fi atins mingea în această fază! Nu trecuseră decît cîteva zeci de secunde. Începe o luptă dîră, în cursul căreia portarii ambelor echipe sînt în zi mare și se întrec în parade acrobatiche, pe care publicul le aplaudă îndelung. Atacurile austriecilor sînt foarte viguroase, dar și riposta fundasiilor noștri nu este mai prejos. Românii atacă mai legat, dar stilul orădean, cu multe pase laterale, întîrzie jocul ceea ce convine apărării adverse, cu fundasi energici și foarte rapizi. Repriza se încheie fără modificări de scor, deși noi am tras mai mult și mai bine la poartă, dar portarul Varga nu și-a desmințit meseria de... polițist, „arestînd” toate mingile. În repriza a doua vîntul s-a întesit; austriecii au știut de ce au ales să joace contra lui în prima repriză. Românii au trecut prin clipe grele din cauza rafalelor, dar fundasi noștri — cu excelentul lor joc de cap — și în ultimă instanță Püllock — cu intervenții acrobatiche „stil Voinescu” — au oprit totul. Publicul, extrem de sportiv, a aplaudat tot timpul, iar pe portari i-a purtat pe brațe.

Ciștigînd acest meci, România și-a asigurat primul loc în „Cupa Europei Centrale” a amatorilor, ultima sa partidă, în deplasare cu Cehoslovacia (2-2 la Pardubice) nemai putîndu-i periclită victoria finală.

OCTAV LUCHIDE
consilier tehnic F.R.F.

DINU

IVĂNESCU

KALLO

DOBRIN

MÎINE LA LINZ ROMÂNIA — AUSTRIA

LOTUL A

● Lotul A: COMAN (F.C. Argeș) și Răducanu (Rapid) — portari; IVĂNESCU (St. roșu), BARBU (F.C. Argeș), HĂLMĂGEANU (Steaua), Mocanu (Petrolul), DELEANU (Politehnica Iași), Sătmăreanu (Steaua) și Nunweiler IV (Dinamo Bacău) — fundasi; GROZEA (Petrolul), DINU (Dinamo București), Ghergheli (Dinamo București), DOBRIN (F.C. Argeș) — mijlocași; PIRCĂLAB (Dinamo București), Sasu (Farul), IONESCU (Rapid), Oblemenco („U” Craiova), KALLO (Farul) — înaintași.

LOTUL DE TINERET

● Lotul de tineret: GORNEA (U.T.A.) și Moldovan („U” Cluj) — portari; Anca, CREȚU („U” Cluj), BOC (Dinamo București), N. IONESCU (Petrolul), PĂCIULETE (F.C. Argeș) — fundasi; DINCUȚA (Petrolul), DUMITRIU III (A.S.A. Tg. Mureș), Pop (Rapid) — mijlocași; RADU (F.C. Argeș), Schiopu (U.T.A.), OPRÎȘAN (Petrolul), Dembrovski (Dinamo Bacău), CUPERMAN (Politehnica Iași), TĂTARU II (Steaua) — înaintași.

După 44 de ani!

De fapt, reprezentativa noastră s-a mai întîlnit de trei ori cu echipa Austriei, bilanțul acestor jocuri fiind următorul:

20 mai 1924, Viena: Austria — România 4-1 (1-0)
8 mai 1932, București: România — Austria 4-1 (3-1)
16 octombrie 1932, Linz: Austria — România 0-1 (0-1)

Cum însă, ultimele două meciuri au contat pentru „Cupa Europei Centrale” pentru amatori și Austria ne-a opus selecționata sa de amatori, primele reprezentative (A) s-au confruntat doar în jocul din 1924. Rezultat, așadar, că ele se reîntîlnesc, acum la Linz, după 44 de ani...

„Înaintașele” echipei de azi

Să reamintim formațiile aliniate de federația noastră în aceste trei partide româno-austriece:
La Viena, în 1924:
Ströck I — Bartha, dr. Hirsch —

Tritsch II, Hönigsberg, Iacobi — Ströck II, Holtz, Wetzer I, Ronai, Guga.

La București, în 1932:
Lăpușneanu — Vogl, Albu — Ronai, Steinbach, Borbil II — Glanzman, Covaci, Sept II, Bodola, Cocis.

La Linz, în 1932:
Püllock — Vogl, Albu — Gain, Cotormani, Moravetz — Bindea, Covaci, Ronai, Bodola, Cocis.

Bilanțul reprezentativei noastre

Meciul de la 1 mai este al 206-lea din palmaresul său. La ora actuală, bilanțul se prezintă astfel:
Înainte de război 93 38 17 38 197-206
După 1944 112 53 17 42 178-174

Bilanț general 205 91 34 80 375-380

Meciul de la Linz pe micul ecran

Întîlnirea va putea fi urmărită de amatorii de fotbal de la noi grație televiziunii noastre. Transmisiunea va începe la ora 17,30.

BULETIN FOTBALISTIC AUSTRIAC

ERWIN ALGE, AN-TRENERUL FEDERAL, S-A FIXAT asupra lotului pentru meciul cu România. El a convocat la Linz 16 jucători din 7 cluburi (dintre care 3 vienezzi): Fussbichler (Rapid Viena) și Hodschar (Grazer AK) — portari; Glechner (Rapid Viena), Gebhardt (Rapid Viena), Wahl (Admira Viena), Fröhlich (Austria Viena), Klug (Grazer AK), Eschlmüller (Wacker Innsbruck) — fundasi; Sturmberger (Linzner ASK), Elgenstiller (Wacker Innsbruck), Fiala (Austria Viena) — mijlocași; Parits (Austria Viena), Siber (Wacker Innsbruck), Köglberger (Linzner ASK), Starek (FC Nürnberg),

Hickersberger (Austria Viena) — înaintași.
BILANȚUL PE ANUL 1967 al echipei naționale a fost considerat de opinia publică total nesatisfăcător. Din 7 meciuri, reprezentativa n-a reușit decît două victorii și un meci nul și a pierdut 4, marcînd 9 goluri și primind 14. Iată rezultatele obținute:
27.V: Austria — Anglia 0-1
11.VI. U.R.S.S. — Austria 4-3 C.E.
6.IX: Austria — Ungaria 1-3
24.IX: Austria — Finlanda 2-1 C.E.
4.X: Grecia — Austria 4-1 C.E.
15.X: Austria — U.R.S.S. 1-0 C.E.

5.XI: Austria — Grecia 1-1, într. C.E.
În grupa a III-a a preliminarilor campionatului Europei echipa Austriei s-a clasat pe locul III, după U.R.S.S. și Grecia.
ACTUALUL CAMPIONAT AL AUSTRIEI este dominat de duelul dintre Rapid Viena, Austria Viena și Wacker Innsbruck. Prima conduce în prezent cu 25 puncte, avînd un avans de 3 puncte asupra Austriei și de 5 asupra formației din Innsbruck. Aceste trei echipe dau de altfel, 10 jucători lotului reprezentativ.
ÎN PRELIMINARIILE C.M. 1970, Austria face parte din grupa a VII-a, împreună cu Scoția, R.F. a Germaniei și Cipru.

SELECȚIONATELE DE TINERET ALE ROMÂNIEI ȘI POLONIEI FAȚĂ-N FAȚĂ A 10-a OARĂ

Localitatea poloneză Olsztyn va găzdui la 1 mai a 10-a întîlnire dintre selecționatele de tineret ale României și Poloniei. Evidența acestor meciuri este favorabilă tinerilor noștri jucători, cum rezultă din următoarele rezultate:

DINCUȚA

22.VII. 1957, Lublin: Polonia—România 1-1 (0-1)
30.VIII. 1959, Szczecin: Polonia—România 1-1 (1-1)
22.X. 1961, Cluj: România—Polonia 2-1 (1-1)
24.VI. 1962, Rzeszow: Polonia—România 0-1 (0-0)
26.IX. 1963, Arad: România—Polonia 0-3 (0-2)
25.X. 1964, Szczecin: Polonia—România 1-1 (1-1)
3.XI. 1965, București: România—Polonia 2-1 (0-1)
16.X. 1966, Opole: Polonia—România 3-3 (2-1)
29.X. 1967, București: România—Polonia 5-3 (2-1)

Deci, bilanț favorabil nouă: 9 4 4 1 16-14

Ultima formație aliniată: Constantinescu — Kiss, Boc, Dinu, Velea — Deselnicu (Lupulescu), Vigu—Lucescu, Grozea, Dumitrache, Jercan (Tătaru II).

PREGĂTIREA ȘI PROMOVAREA JUCĂTORILOR DE PERSPECTIVĂ

Pregătirea jucătorului de perspectivă trebuie să i se acorde o atenție cu totul specială. În caz contrar, tânărul talentat sau dispune în anonim sau se plafonează. Se întâmplă adesea — și în fotbalul nostru au fost numeroase cazuri — când adevărate „speranțe” nu au mai confirmat valoarea inițială. Disparația sau plafonarea jucătorului de perspectivă se poate datora sau felului cum sînt pregătiți acești jucători sau, cazurile cele mai numeroase, mentalității însăși a jucătorilor respectivi.

Unii antrenori privesc cu destulă ușurință pregătirea jucătorului talentat prin aceea că nu fac nici o deosebire între pregătirea jucătorului deja format, experimentat și a celui de perspectivă, supus promovării. Folosind aceleași metode în pregătire, nedînd atenție pregătirii speciale sau, în alte cazuri, forțînd pregătirea fără a se ține seama de particularitățile acestei vîrste, acești tineri talentați devin cu timpul așa numite „talente pierdute”.

Așa cum am subliniat, cazurile cele mai numeroase de dispariție a talentelor se datoresc felului cum înșiși jucătorii tineri înțeleg pregătirea. Unii consideră că doar talentul este suficient pentru a juca bine, alții nu au destulă voință de afirmare din care cauză se complac în mediocritate, iar o altă categorie de jucători nu este exigentă față de cerințele vieții sportive.

PROFILUL JUCĂTORULUI

La prima vedere se pare că această problemă este simplă și că este de ajuns să-l vedem pe fotbalist evoluînd o singură dată ca să ne dăm seama de valoarea lui. Sînt numeroase cazurile cînd însăși antrenorul se înșală asupra valorii jucătorului și aceasta ca urmare a unei verificări superficiale, de moment. Sînt, de asemenea, cazuri cînd antrenorul nu-și dă seama de calitățile unui jucător chiar dacă l-a avut în pregătire o perioadă mai lungă. Numai așa se poate explica faptul că fotbaliști tînuți pe tușă la o echipă, devin jucători frunțași la alta de aceeași categorie, sau chiar în lotul reprezentativ.

Întrebarea ce se pune — și căreia încercăm să-i dăm răspuns — este: **care sînt calitățile pe care trebuie să le intrunească un tânăr jucător pentru a-i atribui titlul de fotbalist talentat, de perspectivă?**

Încercăm să-i stabilim profilul, profil care, așa cum vom vedea, prezintă o serie de particularități de ordin biologic, psihic, fizic, tehnico-tactic.

Cu privire la acest profil vrem să subliniem că este greu de găsit un tânăr jucător care în același timp să intrunească toate calitățile pe care le vom menționa. Mai mult, trebuie acceptate și unele deficiențe și aceasta ca urmare a faptului că avem de-a face cu un fotbalist încă în formare. Însă, pentru ca un tânăr jucător să fie trecut în categoria celor de perspectivă, trebuie să intrunească o bună parte dintre calitățile menționate în acest profil.

Particularități de ordin BIOLOGIC: — Dezvoltarea fizică: talie, greutate, robustețe. În comparație cu echipele noastre, cele străine impresionează din acest punct de vedere: jucători robuști, puternici în special în liniile defensive și virfurile de atac.

Dezvoltarea fizică trebuie privită și prin prisma postului pe care jucătorul îl ocupă în echipă.

— calități fizice predominante. Fotbalul actual pretinde ca jucătorul să aibă dezvoltate toate calitățile fizice. Cu toate acestea considerăm că viteza este

calitatea fără de care nu se poate practica un fotbal modern, calitate pe care jucătorul de perspectivă trebuie să o posede în mod nativ;

— tipul de sistem nervos. În fotbal avem nevoie de jucători puternic echilibrați, calmi dar vioi.

Particularitățile de ordin psihic:

— dăruire și dragoste pentru fotbal, dorința de a progresa și de a ajunge cît mai departe pe linia măiestriei. Perseverența pentru a ajunge în echipa națională.

Calități MORALE și DE VOINȚĂ: curaj în ciocnirile cu adversarul, voință și fermitate în acțiuni, perseverență, nu renunță la luptă, conștiința în antrenament, dar capabil să învețe și singur; capacitatea de a se concentra la meci; disciplinat tactic; capacitate de integrare în activitatea colectivului; vesel, sincer, vioi, știe să se stăpînească;

— voința de a duce un regim la cel mai înalt nivel al exigenței sportive.

Particularități privind pregătirea sportivă și cunoștințele realizate anterior, pe factorii antrenamentului sportiv. Din acest punct de vedere jucătorul trebuie să intrunească o serie de calități și anume:

— în executarea procedurilor tehnice să arate subtilitate și finețe, iar în meci să aibă capacitatea de adaptare a execuțiilor însoțite la antrenament la situațiile ivite în joc, aducîndu-le modificările necesare. Aceste modificări se efectuează cu ajutorul fanteziei. Este vorba de **fantezie constructivă**, prin care jucătorul caută să rezolve creator o situație dificilă, fantezie pusă în interesul echipei și nu pentru evidențierea personală;

— nu joacă sablonat, ca și cum ar fi o rutină, ci se adaptează la joc, prin care să producă surpriza adversarului;

— se orientează rapid pe teren, „vede” tot terenul, adică observă în același timp coechipierii, adversarii, precum și circulația mingii;

— dă dovadă de inteligență de joc, de anticipare;

— sprijină și ajută partenerul care controlează mingea;

— se descurcă în spații aglomerate și cînd este jenat de adversar.

Particularitățile de ordin psihic și cele privind pregătirea sportivă pot fi depistate în antrenamente, meciuri și în activitatea extra-sportivă. Este drept că normele de control constituie un bun mijloc de apreciere a pregătirii însă valoarea unui jucător poate fi cunoscută și apreciată cel mai bine în condițiile jocului oficial sau amical.

METODICA PREGĂTIRII

Așa cum am menționat, în pregătirea fotbalistului de perspectivă trebuie să facem un apel la unele metode și mijloace oare-

cum diferite de cele folosite în antrenamentul comun.

Din întregul lot de jucători, antrenorul trebuie să depisteze pe cei care se apropie de profilul jucătorului de perspectivă. Aceasta înseamnă, totodată, și stabilirea nivelului inițial de pregătire. Depistarea trebuie făcută în mod obiectiv, realist. Cunoșcînd nivelul inițial de pregătire, antrenorul trece la stabilirea profilului în perspectivă a jucătorului respectiv. În acest scop se determină obiectivele și sarcinile care se propun a fi realizate într-o anumită perioadă de timp.

Pregătirea propriu-zisă se reflectă în planificarea curentă și de perspectivă și se concretizează într-un plan special de pregătire. Subliniem că acest plan are un caracter strict individual. În felul acesta, antrenorul va putea folosi metodele și mijloacele cele mai indicate prin care se accelerează ajungerea la

măiestrie în conformitate cu particularitățile jucătorului respectiv. **Antrenamentul colectiv perfecționează jocul de ansamblu și coordonarea tactică între jucători, în timp ce pregătirea efectuată în baza planului special accelerează însușirea deprinderilor de joc și scurtează durata de promovare a jucătorului de perspectivă.**

Planul de pregătire în perspectivă se elaborează pe durata unui an competițional sau numai pe durata turului și a returului. În general, antrenorul își stabilește durata de realizare a obiectivelor și sarcinilor, adică termenul final pe care îl propune pentru ca jucătorul de perspectivă să devină jucător de bază în prima echipă.

Planul curent, care se elaborează pe etape mai mici de 3-4 săptămîni, este documentul operativ și are la bază observarea psihotehnică inițială. În mod orientativ, iată un model de plan de pregătire:

Plan de pregătire de la... pînă la...		Postul...		
al jucătorului...				
Particularități și calități predominante	Deficiențe vizibile	Mijloace	Indicații	Norme de control
1	2	3	4	5

Cîteva recomandări cu privire la completarea rubricilor:

Rubrica 1

Se înscriu acele particularități și calități pentru care jucătorul este considerat de perspectivă (pe factorii antrenamentului).

Rubrica 2

Se înscriu deficiențele cele mai pregnante (pe factorii antrenamentului).

Întrucît planul special de pregătire se întocmește pe o perioadă relativ scurtă, nu este indicat să se noteze toate calitățile și deficiențele jucătorului deoarece, oricît am vrea, acestea nu pot fi perfectionate sau remediate într-un timp atît de scurt. Trei-patru calități și deficiențe, și acestea alese dintre cele mai reprezentative. De asemenea, nu trebuie să ne așteptăm ca acestea să fie rezolvate în 3-4 săptămîni; de aceea ele pot fi transferate și în planul următor.

Rubrica 3

Se menționează exercițiile cu ajutorul cărora, pe de o parte se desăvîrșesc calitățile formate, iar pe de altă se remediază deficiențele.

Exercițiile de selecționare a antrenorului. Aceasta nu înseamnă că tânărul fotbalist nu are voie să exerseze un procedeu pe care îl consideră util jocului său. Mergînd pe linia dezvoltării personalității și a spiritului creator, trebuie să se lase și la latitudinea jucătorului exersarea unor procedee preferate de acesta.

Rubrica 4

Indicațiile se referă la numărul de repetări, ritmul de execuție, intensitate.

Planul de pregătire poate fi realizat în antrenamentele colective folosind metoda individualizării sau în antrenamente suplimentare (sub directă conducere a antrenorului sau în lipsa acestuia).

Mijloacele planului în pregătire nu se aleg la întâmplare, ci trebuie luate tact.

în considerare sarcinile perioadei în care ne găsim (pregătitoare, competițională, de tranziție). Pentru realizarea planului propus trebuie să avem în vedere că jucătorul este supus și la pregătiri comune și deci numărul exercițiilor nu trebuie să fie mare; în schimb, cel al repetărilor trebuie să crească.

O problemă deosebit de importantă este aceea a efortului. Fiind vorba de jucători tineri, în plină formare și dezvoltare, efortul suplimentar trebuie inclus în cadrul efortului planificat pe etapa sau chiar ciclul respectiv.

Pentru ca un jucător de perspectivă să-l transformăm într-unul de clasă trebuie să avem în vedere (lucru foarte important) faptul că **particularitățile de ordin fizic și psihic ale jucătorului talentat imprimă execuțiilor tehnice o notă personală mai accentuată.** Această notă personală (stilul) nu trebuie frînată, ci, dimpotrivă, stimulată. Antrenorul trebuie să se îngrijească cît mai bine de pregătirea acestui jucător, să-i accelereze ajungerea la măiestrie, însă această grijă nu trebuie să dea impresia de dominare, de tutelare. Stimulînd stilul și creația personală putem forma jucători cu personalitate.

Planul de pregătire prevede, în general, numai mijloace de pregătire sportivă. Pentru scopul urmărit este necesar să se facă apel la toate mijloacele pentru ca jucătorul de perspectivă să atingă nivelul optim. Din acest punct de vedere antrenorul trebuie să acționeze pe linia pregătirii psihologice însă în prealabil să-i cunoască foarte bine particularitățile psihice, să-i observe cum se comportă în antrenament, în meci, în colectiv, în viața particulară.

PROMOVAREA

Promovarea este un proces foarte complicat care cere de la antrenor măiestrie pedagogică, inițiativă,

Pentru reușita promovării, **alegerea momentului** este deosebit de importantă. Acesta trebuie să corespundă momentului cînd jucătorul este foarte bine pregătit și cînd antrenorul are certitudinea unui randament bun din partea acestuia. Se poate întâmpla însă ca randamentul în meci să nu fie cel așteptat. De aceea, un antrenor experimentat se va gîndi și la unele situații care la prima vedere par a fi de importanță secundară. Astfel, nu este indicat ca tânărul jucător să fie introdus într-un meci în care adversarul direct este un jucător foarte bun, experimentat, deoarece în acest caz cel nou promovat nu va putea să-și demonstreze capacitățile.

De asemenea, nu este indicat ca promovarea să se facă într-o partidă în deplasare. Terenul necunoscut, publicul care nu ține seama de „promovare”, adversarul care — pe teren propriu — joacă altfel decît pe terenul advers, tracul debutului, constituie factori care influențează negativ randamentul jucătorului promovat.

O importanță deosebită o are cunoașterea de către antrenor a particularităților individuale și mai ales a celor de ordin afectiv. Un jucător îndrăzneț, vioi, bine echilibrat, poate fi introdus cu încredere chiar și în jocul din deplasare. Dar, nu întotdeauna avem jucători cu astfel de particularități. Cu fotbaliști mai slabi din punct de vedere afectiv, cu jucătorii emotivi, trebuie luate anumite măsuri înainte de introducerea în meci. Emotivitatea se accentuează cu cît se apropie ora meciului. Starea lor poate fi influențată în bine prin luarea unor măsuri înainte de meci. Astfel, se recomandă administrarea de calmante în ajunul partidei; apoi, este de dorit ca jucătorul emotiv să nu doarmă în aceeași cameră cu altul tot emotiv sau care își face, de asemenea, debutul; să i se indice citirea unor cărți cu conținut distractiv. Cuvintele de îmbărbă-

tare ale antrenorului, care se va referi la buna lui pregătire, încurajările că va juca bine, sînt de asemenea, mijloace de micșorare sau de eliminare a stării emoționale. Încălzirea înainte de meci a acestor jucători trebuie să fie ușoară și de lungă durată.

Sfaturile pe care le dă antrenorul trebuie să se refere și la felul cum trebuie să rezolve situațiile de joc. Astfel, tânărul aspirant la gloria fotbalistică trebuie sfătuit să nu încerce să se complice în joc, ci să caute, mai ales la început, să rezolve cît mai simplu situațiile ivite.

De multe ori, o contribuție însemnată la reușita promovării o au jucătorii mai vîrstnici, experimentați, dar și felul cum antrenorii au discutat cu aceștia în acest sens. Cuvintele de îmbărbătare, chiar atunci cînd cel promovat greșește, dirijarea plasamentului, a acțiunilor, contribuie la o evoluție reușită a celui promovat.

Sînt și cazuri cînd jucătorul nu numai că nu este sprijinit la primul meci de antrenor și coechipieri ci, dimpotrivă, acestora le sînt create stări care fac imposibilă etalarea adevăratei lor calități. Reproșurile de la tușă, observațiile nechibzuite ale antrenorului, ca și cele ale jucătorilor mai vîrstnici în timpul partidei îl determină pe cel promovat să comită greșeli.

Promovarea ca și menținerea în echipă chiar în situația cînd nu a dat randamentul așteptat, pot fi considerate ca un act de curaj din partea antrenorului, dar și cunoștințe de ordin psihologic și profesional ale tehnicianului respectiv.

Tînărul fotbalist care nu a debutat cu succes poate fi cuprins de descurajare. Este foarte important ca cineva (antrenorul) să fie prezent în apropierea lui pentru a-i restabili încrederea în vederea jocului următor.

Sînt cazuri cînd debutul unui tînăr, ca și meciurile următoare coincid cu un succes deosebit al acestuia. De-abia din acest moment antrenorul trebuie să fie mai exigent cu acesta, să-i pretindă mai mult, să-l supună pe sportivul în cauză unui regim mai sever și la o înaltă disciplină.

Există și cazuri cînd în lipsa unei supravegheri severe tineri cu perspective fotbalistice dintre cele mai frumoase au căzut pe panta înfămurării. Este ceea ce putem numi „primejdia gloriei”. Dacă pînă la debut astfel de jucători au avut tot interesul să se afirme și și-au atins scopul ajungînd în prima echipă, acum, deveniți titulari în formația de bază, consideră că nu mai au de învățat, își închipuie că singur talentul le este suficient pentru a juca bine. În consecință nu mai lucrează cu aceeași conștiinciozitate, nu ascultă de jucătorii mai în vîrstă și nici chiar de antrenor, se abat de la normele vieții sportive.

Pregătirea jucătorilor de perspectivă, cît și promovarea lor sînt probleme de actualitate în fotbalul nostru. Ele cer o muncă suplimentară din partea antrenorului, însă dacă aceasta este dusă cu pasiune, rezultatele vor fi încununate de succes.

Conf. univ.
NICOLAE ROȘCULEȚ

Paulo Borges (x), la un antrenament, alături de Gilmar

BRAZILIA

CHILIENŢELE CUCERESC INIMILE JUCĂTORILOR CELEBRI

● Deşi **Brazilia** are reputaţia de a număra foarte multe femei frumoase, **Chile** a reuşit recent o victorie importantă în materie. Trei dintre cei mai cunoscuţi jucători brazilieni s-au căsătorit cu chilienice. Blondul **Ademir da Guia**, de la **Palmeiras**, s-a întors recent de la **Santiago**, unde şi-a celebrat căsătoria cu una dintre cele mai cunoscute prezentatoare ale televiziunii chilienice. **Edu**, tânărul extrem al lui **Santos** — aflat acum în timpul stagiului militar — a anunţat şi el că la terminarea acestuia se va însura tot cu o chiliană pe care a cunoscut-o cu prilejul unui turneu al echipei sale în Chile. În sfârşit **Amauri**, fost jucător al lui **Santos**, actualmente la **Piracicaba** şi-a lăsat şi el inima cucerită de o actriţă a Teatrului naţional din **Santiago**. Hotărât lucru, e de aşteptat acum o ofensivă a brazilienilor pentru reînvierea preţiosului teren pierdut.

● A devenit un ritual ca orice corespondenţă din **Brazilia** să înceapă cu... **Pele**. Nu voi face nici eu excepţie, prezentând din prima casetă a scrisorii mele o întâmplare tot cu marele jucător. Bine înţeles că este vorba tot de una dintre loviturile lui de teatru din care, de regulă, câştigă **F.C. Santos**. Aşa a fost şi acum. În campionatul actual, **Santos** are zile grele din partea lui **Corinthians** care a condus-o multă vreme şi dădea impresia că va reuşi — după mulţi ani — performanţa de a cuceri primul loc în întrecerea echipelor din

statul **Sao Paulo**. Dar, în ultima etapă a turului, când **Corinthians** părea sigură de punctele ei, fiindcă juca pe teren propriu, în vreme ce **Santos** evolua în deplasare s-a produs surpriza. În vreme ce **Paulo Borges** — jucătorul pentru care s-a plătit cea mai mare sumă la transfer, un bilion de cruzeiros — **Buiao**, **Eduardo**, **Flavio** şi celelalte renumite vedete de la **Corinthians**, nu reuşeau să înscrie nici un gol lui **Portuguesa de Desportes**, **Santos**-**Pele** dădeau un veritabil recital la **Ribero Preto**. Şi astfel, acest admirabil „pur singe” care este **Santos** pune un cap pe linia de sosire, cum a mai făcut-o de atâtea ori.

● Meci de mare tensiune, pentru „Cupa Americii de Sud” între **Guarani** (**Paraguay**) şi **Palmeiras** (**Brazilia**). Spre stupoarea zecilor de mii de susţinători ai formaţiei braziliene, paraguayenii deschid scorul. **Palmeiras** răspunde cu numeroase atacuri; nouă oameni sînt aproape în permanenţă în preajma careului lui **Guarani** dar egalarea vine foarte târziu, la mijlocul reprizei secunde, prin golul lui **Julio America**. În aceeaşi clipă, un spectator — lovit de un atac de cord — moare pe loc. Era unul dintre cei mai vechi susţinători ai lui **Palmeiras**. El n-a avut nici măcar satisfacţia de a vedea golul al doilea al favoriţilor săi, marcat de **Tupan**, cîteva minute înaintea terminării jocului.

29 aprilie 1968

ALFREDO CARLOS
BARRA

32 GOLURI LA ACTIVUL UNUI FUNDAS

Performanţa — unică în lume — aparţine, cum poate aţi ghicit, binecunoscutului fundas italian, internaţional cu reputaţie, **Facchetti**. Cele 32 de goluri le-a înscris în campionatul, precizăm, El a debutat în campionatul primei divizii în 1961, când avea 17 ani, şi de atunci şi-a dovedit... productivitatea: 1 gol (în 3 meciuri) în 1961, 4 goluri (31 jocuri) în 1962—63, alte 4 (32) în 1963—64, 2 (32) în 1964—65, 10 goluri (32) în 1965—66, 4 (24) în 1966—67 şi, în acest sezon, 7. Total: 32!

KOPA — POLIŢIST...

...Dar numai prin... prezenţa sa în echipa poliţistă a Franţei, care urmează să întâlnească clu-

bul **Gloria** din **Limoges**. În aceeaşi zi, în „vedetă”, se vor confrunta stelele sportului francez (**Michel Jazy**, rugbistii **Domenech**, **Yachvili** etc.) şi ziaristul din **Limoges**. Este un afiş!

AUSTRALIA — JAPONIA ÎN TREI EDIŢII

Partenere de grupe în preliminariile campionatu-

DE ICI, DE COLO...

lui mondial 1970, cele două reprezentative n-au ezitat să-şi măsoare forţele în trei jocuri amicale, încheiate cu un bilanţ egal: 2-2 la **Sydney**, 3-1 pen-

tru **Australia** la **Melbourne** şi 3-1 pentru **Japonia** la **Adelaide**. Cu trei zile înainte de primul său meci în **Australia**, echipa japoneză a jucat la **Mexico City** şi a pierdut cu 4-0, scor explicat de neadaptarea la condiţiile de mare altitudine. De notat că selecţionata niponă a fost antrenată timp de 2 ani de vest-germanul **Dettmar Kramer**.

FIDELITATE...

Toţi jucătorii clubului **Celtic Glasgow** şi-au reînnoit contractele. Conducerea clubului a luat hotărârea — fără precedent — de a oferi citorva din cei mai buni jucători contracte pe 5 ani! Ceea ce înseamnă că mulţi dintre tinerii jucători (**Johnson**, **Lennox**, **McNeill**) îşi vor încheia cariera la **Celtic**...

FRANŢA

SE EXPERIMENTEAZĂ UN NOU SISTEM DE DESFĂŞURARE A CUPEI

- Suprimarea „terenurilor neutre” şi a calificării prin sorţi
- Două prelungiri în cazul rezultatelor de egalitate
- Ultimul criteriu: 5 lovituri de la 11 m

Şi în **Franţa**, ca şi la noi, au loc aceleaşi discuţii asupra sistemului de disputare a Cupei, cel actual fiind supus deseori multor critici, mai cu seamă în ce priveşte modul de calificare. De fapt, e şi greu de găsit un sistem care să satisfacă pe toată lumea. Totuşi, diferitele foruri ale federaţiei franceze au analizat câteva soluţii şi pînă la urmă s-au fixat asupra uneia care pare mai echitabilă şi care a fost înaintată spre aprobare consiliului superior al federaţiei. Acesta şi-a dat consimţămîntul, dar a precizat că sistemul adoptat va fi pus în practică începînd cu sezonul 1968—69 sub titlul de experiment.

Cum se va desfăşura, deci, ediţia 1968—69 a „Cupei Franţei”? Găsim interesant să reţinem cîteva soluţii care, eventual, ar putea fi aplicate — experimental — şi la noi. Iată-le pe scurt:

● S-a renunţat la jocurile pe terenuri neutre (din raţiuni financiare) şi la calificarea prin tragere la sorţi (din motive sportive).

● Meciurile, începînd cu etapa a V-a şi pînă la 16-imi inclusiv şi finala Cupei, se vor disputa ca şi pînă acum: meci simplu pe terenul echipei ieşite prima din urnă, cu prelungiri, rejucare şi un al treilea meci în caz de egalitate. În această din urmă eventualitate (al treilea joc), dacă scorul se menţine egal după 90 de minute, meciul va fi prelungit încă o dată cu 2×15 minute, încheindu-se în momentul înscrierii unui gol. Dacă, însă, în aceste ultime 2×15 minute nu se va marca nici un gol, atunci fiecare echipă va beneficia de cîte 5 lovituri de la 11 m, executate de jucători diferiţi.

● Din optimi şi pînă în semifinale inclusiv, meciurile se vor disputa tur-retur, terenul primului joc fiind stabilit de comisia Cupei. În principiu, acest prim meci se va disputa pe terenul echipei amatoare sau a celei mai prost clasate, în cazul unor formaţii de aceeaşi categorie. Echipetele se vor califica pe baza următoarelor criterii, în ordine: 1. diferenţa de goluri; 2. printr-un al treilea joc, în caz de egalitate de goluri în primele două; 3. dacă egalitatea se menţine în cele 90 de minute ale acestei a treia partide, ea va fi prelungită cu 2 reprize a 15 minute; 4. dacă echipele nu vor reuşi să se deparţajeze nici în prelungiri, va fi acordată o nouă prelungire de 2×5 minute, care însă va fi încheiată în momentul în care una din echipe va marca un gol; 5. în fine, în cazul în care în aceste 2×15 minute nu se va marca nici un gol, atunci fiecare formaţie va avea dreptul să execute (prin jucători diferiţi) cîte cinci penaltiuri.

În esenţă, acestea sînt modificările aduse regulamentului Cupei Franţei. Cîteva dintre ele le-am anunţat într-un număr precedent, dar le-am reamintit, împreună cu altele, în speranţa că ele ar putea constitui un izvor de inspiraţie pentru federaţia noastră. Pentru că şi regulamentul Cupei noastre trebuie să se aducă reţuturi menite să păstreze, cel puţin, interesul echipelor şi spectatorilor pentru această competiţie.

FOTBAL PE TOATE MERIDIA- NELE

După o statistică efectuată de ziarul suedez „Kvaells Posten” asupra campionatelor naţionale a 17 ţări europene a rezultat că cele mai productive atacuri sînt cele din **Scotia** cu o medie de 3,5 goluri de meci iar cele mai puţin productive sînt cele din **Italia** cu o medie de 2,1 goluri.

AFRICA

UNDE DUC „ÎMPRUMUTURILE EXTERNE”

Deşi aflat la începutul... carierei sale, totuşi fotbalul african a început să se impună. Prin calităţi native individuale, mult apreciate în străinătate, care l-au transformat la un moment dat, în trecut, într-un nescut izvor de jucători în special pentru marile cluburi franceze şi belgiene. Acum însă, fotbalul african îşi păstrează pentru sine valorile, iar turneul final al ultimei ediţii a Cupei Africii, desfăşurată în **Etiopia**, la **Addis Abeba** şi **Asmara**, a dovedit că dispune de rezerve bogate în talent şi calităţi care au impresionat pe observatorii europeni, prezenţi la jocuri şi mai convinşi ca oricînd de realele perspective ale „continentului negru” în acest domeniu al sportului.

Nu mai că au apărut simptome de natură să-i tulbure mersul înainte. Necesităţi de organizare au determinat fotbalul din diferitele ţări africane să recurgă la „împrumuturi externe” şi în primul rînd la antrenorii străini. Dar, cum se întîmplă de obicei, orice avantaj are dezavantajul lui. Antrenorii europeni au adus metode de pregătire care i-au folosit fotbalului din Africa, dar şi... sistemele de joc la modă care-l încorsetează în evoluţia lui. Aşa se face că de la preocupările pentru organizare şi adîncire a mijloacelor de antrenament, cluburile şi chiar echipele naţionale au sărit la... apărarea în linie şi la „beton”. Într-o recentă partidă amicală **Senegal—Mali**, de pildă, spectatorii mai avizaţi au avut prilejul să urmărească o veritabilă confruntare între apărarea în linie (**Senegal**) şi sistemul cu „libero” (**Mali**) cu tot cortegiul de aspecte atît de obişnuite: de o parte, valuri de acţiuni ofensive ricoşate ca de un zid, de alta, apărarea aglomerată şi superbetonată, care n-a ezitat să arunce mingea oriunde numai să menţină avantajul de un gol, cu care conducea. Ca în toate părţile, nu?... Dar nu numai atît. Tehnicienii străini au adus cu ei şi moravuri... noi. Fotbalul este foarte popular în **Ghana**. Meciurile de campionat sau amicale, televizate cu regularitate, sînt urmărite de un public numeros şi entuziast. Toate

şcolile comunale şi liceele sînt prevăzute cu terenuri de fotbal. De aici ies anual elemente talentate, astfel că „pepiniera” fotbalului ghanez nu constituie o problemă. Dar, în ultimul timp s-a produs un declin, care a făcut ca echipa **Ghaneei** să piardă supremaţia în Africa. Una din cauze: antrenorul brazilian **Carlos Alberto Perreiro**, profesor de... educaţie fizică, angajat cu mari sacrificii. Cum a venit, n-a avut de lucru şi, fără să cunoască cît de cît fotbalul ghanez, s-a apucat să critice pe fostul antrenor naţional, **Gyamfi**, şi să afirme că sportul cu balonul rotund din **Ghana** bate pasul pe loc din cauza că... antrenorii locali sînt adepţi ai lui 4-2-4 şi nu ai „tacticii moderne” cu aşezarea în 4-3-3, că pregătirea echipei naţionale („**Black Stars**” — cum este denumită, în traducere „**Stelele negre**”) trebuie să pună accent pe condiţia fizică şi nu pe cea tehnică şi tactică. Şi s-a apucat de lucru **Perreiro** după ideile sale. Urmarea: a precipitat declinul fotbalului ghanez, iar echipa naţională — de nerecunoscut ca joc — a fost învinsă în Cupa Africii, pierzînd titlul care-l deţinea. „**Salvatorul**” a reuşit şi această „performanţă”, spre dezolarea antrenorilor ghanezi, majoritatea formaţi la şcoli europene. Federaţia însă, continuă să creadă în calităţile profesorului de educaţie fizică.

O „victimă” în fotbalul ghanez: antrenorul federal **Gyamfi**, care a fost înlocuit cu profesorul de educaţie fizică **Perreiro**, din **Brazilia**.

R.F.a GERMANIEI

UN SUCCESOR PENTRU „BĂTRÎNUL” UWE ?

Cu toate că a fost prezent şi săptămîna trecută în reprezentativa vicecampionilor lumii, formaţia **R. F. a Germaniei**, în meciul disputat la **Basel** în compania **Elveţiei** (0-0), **Uwe Seeler**, la cei 31 de ani ai săi, nu mai este şuterul necruţător de altă dată, nu mai este jucătorul care putea să-şi asume singur responsabilitatea obţinerii unei victorii trăgînd, pur şi simplu, echipa după sine. La 31 de ani un om este în puterea vîrstei; la 31 de ani, un fotbalist nu mai poate ţine însă pasul cu antrenamentele din ce în ce mai dificile, cu rigoriile vieţii sportive. Şi, lui **Uwe**, voiajor comercial, îi vine din ce în ce mai greu să ţină pasul cu cei tineri...

Cu toate astea **Seeler** continuă să fie şi acum vedeta echipei **S.V. Hamburg**, să fie la fel de adulat. Cu puţină vreme înainte, în meciul cu **Lyon** din cadrul „Cupei cupelor”, **Uwe Seeler** a fost autorul celor două goluri care au adus calificarea **Hamburgului**. Tribunele vuiau: „**Uwe, Uwe!**” Dar căpitanul vicecampionilor lumii nu a fost decît umbra jucătorului din trecut, cu toate că, înscriind cele două goluri, ar putea să apară ca marele „vrăjitor” al meciului... Deşi poartă şi acum nr. 9, **Uwe** joacă în realitate un fel de mijlocas-aripă stîngă şi, de pe poziţia sa retrasă, el trimite lovituri de la dis-

tanţă care par mai degrabă degajări de fundaş decît şuturi sau deschideri.

Faptul n-a trecut neobservat de conducătorii hamburghezi. Şi nu era singurul moment în care căpitanul albilor demonstra vizibilitate la scădere de formă. Şi atunci s-au gîndit să-i găsească un înlocuitor. Se pare că acesta este tînărul **KRAMER** (20 de ani), care face parte de citva timp din atacul formaţiei vest-germane alături de **Charly Dörfel**, **Hosneg** şi, bineînţeles, **Seeler**. **Kramer** este „stîngaci”, are o tehnică individuală foarte bună, un fuleu demn de un alergător pe suta de metri şi o alură suplă, care contribuie la reuşitele lui. Fîneţea paselor, uşurinţa de a construi atacuri surprinzător desfăşurate, şi soluţiile uneori neobişnuite pe care le găseşte, contrastează cu uniformitatea stilului echipei din marele port vest-german. Pentru moment, totuşi, **Uwe Seeler** este cel care comandă în această formaţie. Dar se pare că şi el însuşi şi-a dat seama că cel ce-i va urma la... domnie va fi acest **Kramer**, deocamdată mai puţin cunoscut, dar care întruneşte toate calităţile fotbalistului de clasă. Şi, atunci, dînd un frumos exemplu, **Seeler** l-a luat sub aripa sa pe **Kramer** a cărui pregătire o supraveghează şi pe care îl iniţiază în „secretele” marilor meciuri internaţionale.

DIN GALERIA

PORTARILOR

CELEBRI

LEV IAȘIN

— „Zamora” zilelor noastre —

Are două pasiuni: plimbările prin pădure și pescuitul. Ambele îi dau liniște, îl fac oaspete al naturii. În afară de acestea, este și portar de fotbal. Dacă în mijlocul arborilor sau pe malul apei, Iașin este un taciturn, pe gazon el vorbește, vorbește și pentru restul zilei. Lev Iașin, eroul nostru, este considerat cel mai bun portar al lumii. A fost numit „portarul secolului” și — în 1963 — jucătorul nr. 1 al Europei. A participat la trei campionate mondiale.

Această glorie are dezavantajul oricărei glorie. Microfoane se întind în fața sa, reporterii stau la pîndă și ești întrebat, întrebat și iar întrebat. Pentru astfel de situații, Iașin și-a pus la punct o anumită tehnică de vorbire. Răspunde scurt, precis, și spune câteodată în cinci cuvinte mai mult decît spun alții în cinci fraze. În plus, ai certitudinea că a vorbit despre problemele fotbalului cel mai îndreptățit om.

GÎNDURI DESPRE VIITOR

— Sînteți în vîrstă de 38 de ani. Cum vă imaginați viitorul dv.?

— Recordul de longevitate al lui Sir Matthews e greu de bătut, dar vreau totuși să încerc să fiu prezent și la Campionatul mondial din 1970 din Mexic.

— Împliniți atunci 41 de ani?

— Da. Dar important pentru calitățile unui jucător nu este vîrsta. De cîte ori nu aflăm că x sau y trebuie să se gîndească la retragerea din viața sportivă fiindcă a împlinit 30 de ani! De ce? Experiența contează foarte mult în sport, mai ales în fotbal!

Iașin în 1970 în Mexic? Ar fi o carieră de fotbalist-portar fără sfîrșit!

Totuși odată omul cu palmele lui mari va trebui să-și încheie cariera.

— Aveți de gînd să renunțați definitiv la fotbal sau să continuați activitatea sportivă ca antrenor?

— Da și nu. Dacă am să continui, aș vrea să lucrez numai cu copii.

„Dacă omul învață să meargă singur se împiedică”, spune un vechi proverb rusesc. Și Iașin s-a împiedicat mult, cînd a făcut primii pași în sport. Născut la 22 octombrie 1929, într-o familie de muncitori, a avut o copilărie grea din cauza războiului. La 14 ani a intrat ca ucenic într-o uzină din Moscova. A fost rabotor și frezor. Cu toate că erau timpuri foarte grele, s-a interesat, ca tot tîneretul din Moscova, de sport.

PRIMI PAȘI

Puțin timp după ce a adus primul salariu în casă, a venit și cu primul premiu cîștigat la sport: o carte pentru o participare fructuoasă la concursul de scrimă pe fabrică. După cîteva săptămîni a prezentat părinților o diplomă pe care o primise după cîștigarea unui turneu de șah. Aceste premii l-au ambiționat foarte mult. Iar cînd, în 1949, hocheiul a început să cunoască o mare dezvoltare,

s-a gîndit să practice acest joc, deși nu știa să patineze prea bine.

Un antrenor a observat însă că Iașin avea reflexe foarte bune și, cu fizicul lui impunător, acoperirea foarte bine poarta. În decurs de numai doi ani a devenit un portar de hochei formidabil. Cu echipa Dinamo cîștiga și campionatul și Cupa unională: o carieră fulgerătoare pe care o visează mulți, dar puțini o realizează. Lev, o fire neliniștită, nu era însă mulțumit. Acest tînar, de 1.80 m. considera că poarta mică de la hochei e incomodă și îi anchilozează mișcările. Fiindcă făcea parte din clubul Dinamo a putut trece fără greutate la fotbal unde se antrena cu rezervele echipei din prima categorie. Noii lui colegi s-au bucurat că talentul cu adevărat universal al lui Lev era suficient și pentru un portar de fotbal. Dar, pe acest drum, ambiția lui avea să întîlnească o barieră. Această barieră era Homici, considerat pe acele timpuri ca cel mai bun portar al Uniunii Sovietice.

Dar orice barieră se ridică odată. La derbiul moscovit între Dinamo și Spartak, Homici s-a accidentat și, cu totul nepregătit, Iașin i-a luat locul, cu mari emoții, în poartă. Răsuna în el cuvintele antrenorului: „Acum arată ce știi!”

Și Iașin a arătat. După prima fază la poarta sa, a scos... mîineea din plasă. Antrenorul însă n-avea încotro. Nici în meciul următor, cu Tbilisi, Iașin nu s-a arătat mai inspirat. Dinamo luase conducerea cu 4-1, dar a fost egalată în două minute. Spre norocul lui Lev echipa din Moscova a cîștigat totuși cu 5-4, astfel încît critica s-a arătat mai blîndă și, după un timp, iarăși i s-a acordat o șansă.

Intr-un astfel de zig-zag a început cariera, care mai tîrziu i-a adus superlativul de cel mai bun portar al lumii.

„AL PATRULEA FUNDAȘ”

În 1952, cînd Homici s-a retras, locul lui a fost luat definitiv de Lev, care a îmbrăcat chiar și același echipament, renumit mai ales prin mînușile negre. În primul lui an, ca titular, Dinamo a cîștigat cupa și numele lui a devenit repede foarte cunoscut. Mai ales că introdusese un nou stil în jocul portarului. Leșirile sale din poartă, uneori chiar dincolo de careu, au fost remarcate în toată lumea, aducîndu-i însă, la început, mulți adversari. Iașin a renunțat la acest stil de joc foarte tîrziu. La meciul Argentina—U.R.S.S., care s-a jucat în 1961 la Buenos Aires, Iașin a fost mult comentat. Președintele Federației argentinienne, Colombo, a exclamat: „Ce face acest băiat? O să-l coste”. Dar cînd aceste ieșiri s-au repetat, și nu fără succes, el și-a dat seama că Iașin nu se aventurează, ci stilul acesta făcea parte din concepția lui de portar. După joc, Colombo a declarat: „Astfel de portar nu am mai văzut. Iașin este formidabil. Leșirile sale nu erau întîmplătoare, ci metodice și tactice. El devenea de multe ori al patrulea fundaș”.

Iașin a renunțat după un timp la ieșirile sale, care lăsau im-

presta senzaționalului, și s-a încadrat în noul sistem de joc al portarului. El susține astăzi: „Cu cit un portar știe să joace mai bine fără mîine, cu atît mai mult poate să influențeze pozitiv jocul echipei sale. Astăzi portarul trebuie să-și dirijeze colegii. În ultimul timp am țipat chiar la coechipierii mei”.

SUCCESE... SUCESE...

Debutul său în echipa națională a fost de fapt o formalitate. În 1954, la Calcuta, U.R.S.S. învingea India cu 6-0. Dar după acest joc au urmat multe partide grele în care Iașin a fost deseori eroul principal. La campionatul mondial din 1958 U.R.S.S. a avut o grupă foarte grea (Anglia, Brazilia și Austria). A ajuns totuși în sferturi de finală unde a fost învinsă de Suedia cu 2-0. Patru ani mai tîrziu, echipa Uniunii Sovietice a trecut din nou de seria jocurilor din grupă (Uruguay, Columbia și Iugoslavia), dar a fost iarăși învinsă de echipa gazdă, Chile.

Doi ani mai tîrziu, însă, Iașin și-a cîștigat o faimă mondială în „Cupa Europei” — ediția 1960 — cînd echipa U.R.S.S. a învins în finală Iugoslavia cu 2-1 după prelungiri și după un meci senzațional. Presa franceză l-a numit atunci: „Zamora zilelor noastre”. „L'Equipe” scria: „Iașin a fost în mare formă și ar fi adus orice atac din lume la disperare”. Deși portarul din Moscova era deja în vîrstă de 30 ani, jocul de la Paris a fost începutul carierei sale spre superlativul: cel mai bun portar actual.

Între anii 1962—1964 Uniunea Sovietică a ajuns, ca deținătoare a trofeului, din nou în finala „Cupelor Europei” după ce a întrecut

puternica formație a Italiei, a învins relativ ușor pe Suedia, pe Danemarca și ceva mai greu pe Ungaria. În fața a 125.000 de spectatori s-a disputat la Madrid o finală îndrîjită și dramatică. Iașin a jucat din nou un rol principal.

Un an înainte Lev primise titlul de „cel mai bun fotbalist al anului”, o distincție care a revenit pentru prima dată unui portar de fotbal. Cupa i-a fost înmînată la jocul pentru „Cupa Europei” Suedia—U.R.S.S. 110.000 de spectatori au sărbătorit atunci pe renumitul portar cînd el a luat „Balonul de aur” în stăpînire.

O amintire la fel de plăcută are Iașin și din anul 1963 cînd s-a disputat la Londra jocul Selecționata lumii—Anglia. Selecționata lumii, din care făcea parte Iașin, a pierdut jocul, dar totuși Iașin a fost eroul meciului, în numai cele 45 de minute cit a jucat.

Iașin povestește un episod hazliu din țara lui Pelé. La un turneu în Brazilia a fost invitat la Rio de Janeiro în studioul de televiziune unde organizatorii au vrut să demonstreze milioanele de telespectatori cum Iașin apără cu mare succes loviturile de la 11 metri. A fost instituit un mare premiu pentru această încercare. Un tînar jucător brazilian a executat trei penaltiuri. Iașin le-a apărut pe toate, devenind idolul telespectatorilor brazilieni. Premiul cîștigat, Iașin l-a făcut cadou unui orfelinat din Rio de Janeiro.

Înainte campionatului mondial din Anglia, chiar și în Uniunea Sovietică, puțini îi acordau lui Iașin șansa de participare. Dar totuși el a jucat și ca să poți cuprinde toate cuvintele de laudă care i-au fost adresate de gaze-

tarii lumii, ar însemna să „scrii o carte întreagă. A fost unul din cei mai apreciați și iubiți jucători ai acestui turneu, demonstrînd astfel că anii nu sînt factorul primordial în randamentul unui sportiv. Cîtăm numai unele din aprecieri: „Pele nu mai este singurul rege necoronat al fotbalului. Eusebio și Iașin au cucerit și ei inimile spectatorilor... Cel mai grav lucru pentru fotbal ar fi... automatizarea lui. Dar, atîta timp cît mai există un Eusebio, un Iașin, un Charlton și un Pelé, cît timp asemenea personalități excepționale apar, acest minunat joc va dăinui”.

Chiar și după campionatul mondial, Iașin nu a trecut în tabără „pensionarilor” așa cum preconizau mulți tehnicieni. În 1967 Uniunea Sovietică a învins la Glasgow echipa Scoției, după ce aceasta întrecuse pe campionii mondiali. Anul trecut, cînd la 20 iunie s-au sărbătorit 60 de ani de la înființarea federației din Finlanda, echipa U.R.S.S., dar mai ales Iașin, un făcut un joc entuziasmant la Helsinki, cîștigîndu-și încă mii și mii de admiratori. Ajunșind la frumoașă sumă de 80 de jocuri interjări și pentru meritele sale, Iașin a primit nenumărate distincții, nu numai din partea forurilor sportive. El se mindrește cu ordinul Lenin și cu ordinul „Steagul Roșu”. La banchetul campionatului mondial din 1966, unde contribuția lui Iașin pentru locul 4 al echipei Uniunii Sovietice a fost substanțial, comitetul de organizare a viitorului Campionat mondial, cel din 1970, din Mexic, i-a acordat lui Lev Iașin distincția de cel mai bun portar al Campionatului Mondial. În același an, după campionatul mondial, el a primit pentru a treia oară premiul pentru cel mai bun portar. Tot în anul 1966, la ancheta tradițională organizată de „France Football”, la care Bobby Charlton a ocupat primul loc, Iașin a fost portarul cu cele mai multe voturi, clasîndu-se pe locul șapte, englezul Banks, din echipa mondială, ocupînd de-abia locul 14.

EMOȚIA — UN FARMAC AL SPORTULUI

La întrebarea unui ziarist, dacă el este superstițios sau nu, Iașin a declarat următoarele: „Cred că fiecare sportiv este superstițios în felul lui, dacă vrei să-l numești așa. Eu unul m-am obișnuit așa de mult cu șapca, încît nu pot să joc fără ea. Mulți ani am jucat cu o șapcă ce se rupsesse complet; astfel încît nu mai puteam s-o întrebuițez. Totuși, o port întotdeauna cu mine. Este totuși un fel meu. La jocuri, o pun lângă poartă. La un joc la Marsilia un spectator a reușit să mi-o ia. Cu mare greutate l-am prins și după mari rugăminți el mi-a restituit-o. De atunci, am și mai mare grijă de ea.

Iașin trebuie neapărat să atingă înaintea jocului mîineea cu care se va juca. Cum motivează acest gest? „Așa cum timplarul se uită la lemnul pe care trebuie să-l prelucrez, așa și eu trebuie să pipăi mîineea cu care se va juca”.

— Sînteți emoționat înaintea unui joc?

— Nu este o taină pentru nimeni că orice sportiv are emoții. Și eu le am înaintea oricărei partide. În cabină doresc să pot fi singur cîteva minute pentru a mă putea concentra. Emoția nu provine însă din frică. Cred că acest lucru este un farmec al sportului.

Timpul liber? Antrenamente, studiu, multe călătorii. Dacă este la Moscova își petrece zilele în același ritm: la 8 scularea; 8.30 terminarea gimnasticii de înviore. La 11 antrenament. Se antrenează, în afara zilelor înainte și după jocuri, cîte o oră și jumătate pe zi. Restul timpului este afectat studiului, familiei și recreării. Soția sa Valentina, de profesiune ziaristă, și fiicele sale Alionca, în vîrstă de 5 ani și Irina, în vîrstă de 10 ani, sînt rar împreună cu el, dar toți înțeleg greutățile carierei. Și fiindcă o continuare a tradiției fotbalistice în casa Iașin nu e posibilă, soția lui Iașin a spus unui ziarist: „Dacă va veni la modă fotbalul pentru femei, atunci o să mai aveți ocazia să scrieți despre noi”.

Dar, pînă atunci, numele Iașin rămîne în actualitate, prin minunatele isprăvi ale șefului familiei.

În două ipostaze ale timpului liber: prinzînd adesea imagini ce merita a fi reținute pe peliculă și câteodată... pești.

A S-A DESPRINS DE URMĂRITORI

DUELUL STEAUA - F. C. ARGES, DIN CLASAMENT, AMANAT PINA LA INTILNIREA DIRECTĂ ?

U.T.A. A STOPAT PE DINAMO BUCUREȘTI.

DE LA SPERANȚELE PROGRESULUI LA PALIDELE ȘANSE ALE STEAGULUI ROȘU.

LA PERIFERIA CLASAMENTULUI O AGITAȚIE PUTERNICĂ CU NOI PERSONAJE ÎN ACȚIUNE.

a concura la bătălia decisivă. Dacă Jiul și Dinamo București nu înregistrează o mărire a fuleului, concretizată prin acumularea maximului de puncte, atunci este mai mult ca sigur că vom asista la o sosire destul de clară a Stelei pe care, până atunci, n-ar mai putea-o complica decât un eșec al bucureștenilor în partida directă de la 8 mai cu F. C. Argeș.

Există toate premisele ca spectacolul să-l reprezinte mai mult lupta din subsolul clasamentului unde ultimele rezultate au produs o serie de socuri. Este în primul rând acest asalt al Progresului, care a reușit timp de patru etape să adune cu regularitate puncte (a rămas neînvingă în această perioadă) și să realizeze turul de forță de a trece de A.S.A. Tg. Mureș. Dacă victoria din această etapă a alb-albaștrilor în fața lui Dinamo Bacău a adăugat ceva liniște

în tabăra lor, în schimb egalul, reușit a doua zi la București de A.S.A. Tg. Mureș în compania Rapidului îi provoacă, probabil, insomnii antrenorului Cornei Drăgușin.

Steagul roșu pare iremediabil sortit barajului. Principalul considerent al prezicerii noastre îl reprezintă faptul că joacă meciurile cu principalele adversare, Progresul și A.S.A. Tg. Mureș, pe terenul acestora. Dar, pentru al doilea incomod loc, locul 13, jocul rezultatelor și forma bună a echipei din str. dr. Stăncovici și a celeia din Tg. Mureș, pot aduce proprietate noi; ca „U” Craiova, de pildă, handicapată de pierderea a două puncte pe teren propriu. Spre deosebire de cursa din frunte, aici sosirea va fi mult mai strinsă și nu este exclusă folosirea fotografiei, adică a criteriului de departajare prin golaveraj.

M

a întrebat cineva zilele trecute: „Ce crezi că primează în fotbal, în formarea unui mare jucător? Talentul sau dăruirea, munca, perseverența?”

Întrebarea mi s-a părut puțin cam schematică, exclusivistă, pentru că — de fapt — deplina reușită a unui jucător este legată tocmai de perfectă îngemănare a celor două aspecte enunțate. E vorba, bineînțeles, de jucătorii de vîrî, de cei care vor ca numele lor să rămînă în fotbal. Pentru că poți fi un jucător de fotbal oarecare, de un anumit nivel mediu, și doar pe baza unui talent nativ, și doar printr-o muncă tenace, prin antrenamente asidue.

Cel care se bazează numai pe talent poate „lua ochii” la începutul carierei sale sportive, poate avea într-un meci scipiri, dar cariera lui fotbalistică va fi — cred eu — de scurtă durată; mai ales în condițiile de azi, ale fotbalului modern, care cere mai mult ca oricînd pregătire, seriozitate, efort pentru a te menține în pas cu evoluția jocului.

Cel care se bazează numai pe muncă, va putea și el atinge un nivel bun, va putea fi — fără îndoială — util echipei sale. În definitiv, avem alți și alți jucători în echipele noastre de club, care sînt recunoscuți (și apreciați) tocmai pentru perseverența lor,

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Talent sau perseverență ?

pentru risipa de energie pe care o fac pe teren, pentru că sînt — cum se spune, adesea — „oameni de echipă”.

Dar întrebarea care mi s-a pus viza pe „maril jucători”, pe cei care sînt chemați să lădă și spectacol, și să „tragă echipa după ei”, să devină adevărate personalități ale dreptunghiului de gazon. El bine, pentru tinerii care vor să devină astfel de jucători, o spun răspicat: NUMAI TALENTUL NU AJUNGE!

Ce trebuie să se adauge — atunci — talentului ?

În primul rînd — și nu întîmplător încep cu acest lucru — dragoslea pentru fotbal. Nimic nu poți face BINE în viață dacă nu pui suflet; nu poți deveni nici jucător mare dacă nu iubești cu adevărat sportul pe care îl lăi oles.

În al doilea rînd, și ca o urmare firească a celui anterior, muncă, tenacitate, perseverență și chiar acceptarea unor mici sacrificii. Cine crede că printr-o viață ușuratică „păcălește” fotbalul se păcălește în primul rînd pe sine, își irosește talentul, dacă îl are.

În al treilea rînd, receptivitate la sfaturile antrenorului, modestie. Există oare vre-un antrenor care să nu vrea ca jucătorii lui să crească, iar echipa lui să câștige? Nu cred. De aceea, a te eschiva de la ce-ți spune antrenorul, de la indicațiile și sfaturile lui, înseamnă a o lua cu bună știință pe un alt drum decît cel care te duce la țintă.

Și, în fine, ce mai cere ceva. Să fii mereu interesat de ce se petrece în fotbal, să citești, să studiezi, să ascuți de la unul și de la altul și să discerni. Pe scurt, nu să joci fotbal pur și simplu ci să-l înțelegi, să-l cunoști.

Tineri fotbaliști! Ceea ce am scris aici poate nu e „piatra filozofică”. Dar — cred eu — merită puțină atenție. Și dacă aceste rînduri vor însemna pentru voi măcar puțin prilej de reflecție, înseamnă că și-au atins scopul.

6 apărători băcăuani contra lui Georgescu (care lovește balonul cu capul), Mateianu (care lovește balonul cu capul), Mateianu în care și Stoicescu. Iată fizionomia jocului de simboală de pe stadionul Republicii în care Progresul a câștigat fără drept de apel

Foto: S. BRAȘOVEANU

PROGRESUL - DINAMO BACĂU 2-0 (1-0)

Încă două puncte prețioase

Pentru a părăsi „zona barajului”, Progresul a făcut totul în meciul cu Dinamo Bacău ca să câștige cele două puncte. Și „bancarii” și-au atins scopul, învingînd cu 2-0 un adversar (lipsit de aportul a doi titulari, Ene Gh. și Kiss) care, deși a combinat spectaculos în cîmp, nu a pus de loc în pericol buturile aparate de Matache. În timp ce învingătorii s-au dăruit pentru victorie, făcînd o adevărată risipă de energie, învinșii au jucat „au ralenti” în speranța scurgerii timpului și a... unei remize.

Meciul a început echilibrat Neașu (min. 5) a deschis suta șuturilor. Trei minute mai tîrziu Mateianu a executat excelent o lovitură liberă de la 20 m, dar mingea trimisă cu efect a intrat în bara laterală. În min. 12 Ene Daniel (singurul atacant dinamovist care s-a străduit să realizeze ceva) a ratat o bună ocazie reluînd din vole mult prea înalt, mingea servită „pe tavă”... de Peteanu. Scorul este deschis în min. 37 de Neașu printr-un șut la semînăltîime, din afara careului, care l-a surprins pe Ghiță. În repriza secundă, oaspeții se apără cu disperare. Jocul este la discreția Progresului care însă ratează prin Șoangher (min. 49), Georgescu (min. 55), și Mateianu (min. 60). În min. 65 la o centrare a lui Matei de pe partea stîngă, apărarea dinamovistă este prinsă pe picior greșit și Oaidă reia cu un șut sec în plasa, pecetluind scorul final. (Gh. N.).

Au marcat: Neașu (min. 37), Oaidă (min. 65).
PROGRESUL: Matache 8 — Popescu 6, Grama 7, Peteanu 1, Ad. Constantinescu 6 — Neașu 6, Georgescu 6 — Oaidă 7, Șoangher 6 (min. 57: Stoicescu — Mateianu 7, Matei 8).
DINAMO BACĂU: Ghiță 7, Maghiar 7, Nunweiller IV 8, ătu 8, Velicu 5 — Duțan 5, omănescu 6 — Ene Daniel 8, embrovski 5 (min. 65: Simion 5), Rugubei 5, Băluță 6, ARBITRU: N. Cursaru (Ploști) 7.
LA TÎNERET: 2-0 (1-0).

„U” Craiova - STEAUA 0-1 (0-1)

Joc bun, victorie meritată

Timp de 45 de minute, cît le-au ajuns craiovenilor resursele, meciul a fost deosebit de dinamic și spectaculos. În această primă parte a jocului, Universitatea a dominat mai mult și a avut ocazii bune de gol (Sfîrlogea de două ori, Martinovici, de două ori Obimenco). Portarul bucurestean Haidu a avut însă o zi excepțională, blocînd sigur în picioarele adversarilor intrări singure în careu sau reținînd baloanele cu salturi magistrale. Spre sfîrșitul reprizei, Steaua (după ce ratase în min. 27 prin Tătaru II) a fructificat prin Voinea care a șutat (paraboli, după părerea noastră) pe jos, la colț, din afara careului de 16 metri.

După pauză, era de așteptat ca garda să joace mai viguros, pentru a obține egalarea. Lucurile însă nu s-au întîmplat așa, chiar dacă teritorial craiovenii au dominat. Steaua, printr-un joc inteligent, bine organizat, a avut acțiuni de contraatac simple, penetrante și a creat ocazii în șir la poarta lui Pilcă. Cele mai mari ocazii au fost ratate acum de bucureșteni, prin Voinea (de 4 ori), Sorin Avram, D. Popescu și Tătaru II, în timp ce localnicii au fost doar de două ori aproape de egalare, prin Strimbeanu și Sfîrlogea.

Victoria liderilor este deplin meritată. Ei au făcut la Craiova unul din cele mai bune jocuri ale lor în acest campionat. Universitatea s-a prezentat slab. Mijlocii, fundasu centrali, au fost ușor de depășiți în duelurile directe, iar atacanții centrali au fost ca și inexistenți. (R. U.)

Stadionul Municipal, teren bun.
Spectatori 25 000.
A marcat: Voinea (min. 42).
UNIVERSITATEA: Pilcă 8 — Mihăilescu 7, Mincă 6, Deselnicu 4 (min. 46 Ivan 6), Deliu 6 — M. Popescu 5, Ivan (min. 46 Strimbeanu 6) — Martinovici 6, Sfîrlogea 4 Obimenco 5, Niță 5.
STEAUA: Haidu 10 — Sătmăreanu 8, Hălmăgeanu 7, D. Nicolae 8, Rotaru 8 — Jenei 7, Negrea 7 — Avram 8, Voinea 9, D. Popescu 8, Tătaru II 6.
ARBITRU: Zaharia Drăghici (C-1a) 6.
LA TÎNERET: 3-3 (1-2).

U.T.A. - DINAMO BUCUREȘTI 1-0 (0-0)

Arădenii respectă tradiția

La Arad, U.T.A. s-a dovedit din nou de neînving pentru Dinamo București. Intr-adevăr, acesta a fost cel de-al 8-lea meci între cele două echipe, în care minutele de joc nu s-au încheiat cu victoria dinamoviștilor.

Cele două puncte au revenit pînă la urmă formației textiliste, dar tot atît de bine partida se putea încheia cu victoria jucătorilor din șoseaua Ștefan cel Mare.

Pînă în min. 60, cînd Petescu a marcat golul victoriei, apărarea dinamoviștilor se dovedise de netrecut. Pe dreapta, pe stînga, pe centru, bucureștenii se arătasera imbatabili. A trebuit să facă Boc o greșeală pentru ca scorul să fie deschis. Dar cum s-a petrecut faza? În minutul 60, Șchiopu a executat o lovitură de colț, lung, în careu, în rîza de acțiune a fundasului dinamovist, care a vrut să preia „elegant” cu tocul. A preluat, cu adevărat, dar mingea a ajuns la Pojoni, care l-a pasat-o lui Petescu. Șut — gol: 1-0!

Cu patru minute înainte, însă, în urma unei incursiuni a lui Haidu, Pojoni și Czako nu se înțelesesă și l-au obligat pe Gornea să respingă în ultimă instanță balonul, acesta a nimerit bara a revenit în teren și Lucescu, aflat în poziție excelentă, preia cu capul... peste poartă!

U.T.A. a reușit astfel unul din puținele sale succese în meciurile disputate acasă, dar jocul ei nu ne-a convins. În deplasare, parcă e altă... (M. T.).

A marcat: Petescu (min. 60).
Spectatori: 14 000.
U.T.A.: Gornea 7 — Birău 8, icos 8 Pojoni 8, Czako 7 — Petescu 8, Metcas 8 — Schiopu 7, of 6, Lereter 9, Axente 8.
DINAMO: Datcu 8 — Popa 7, 6 6, Dinu 8, Stefan 7 — Gherghel 6 (min. 46: Nunweiller VI Școenescu 7 — Sălceanu 7, icescu 6, Neagu 6, Haidu 6, ARBITRU: Sever Mureșan urda) 10.
LA TÎNERET: 0-2 (0-1).

FARUL - F.C. ARGES 1-0 (1-0)

Ah, neprevăzutul!...

Ce înseamnă, totuși, neprevăzutul pentru un joc de fotbal? Doar două minute au fost suficiente pentru ca Farul să găsească punctul nevralgic al adversarului (fundasu Vulpescu) și să-și infiltreze acolo coloana „argintului viu” (Tufan-Sasu), și astfel soarta meciului să fie pecetluită: după ce Tufan a driblat tot ce i-a ieșit în cale, a pasat precis la Sasu, care — din marginea careului mic — a trimis rapid mingea în plasă, pe sub Coman.

Tufan a reluat apoi acțiunea, neobosit și inventiv, de nenumărate ori în acest meci, deplasîndu-se mult, de la zona extremelor pînă în apropierea centrului, obligîndu-l pe Barbu să ezite între a-l urmări sau a rămîne pentru a-l dubla pe Vulpescu. S-a creat astfel un spațiu liber de manevră pentru Sasu și Manolache, Coman fiind supus tot timpul meciului unui adevărat tir care l-a obligat, totodată, pe argeșeni să dea uitării jocul lor de liniștire la mijlocul terenului, urmat indeobște de contraatacuri fulgerătoare. De două ori însă, F.C. Argeș a izbutit să respire lung, prin două contraatacuri ale lui Kraus: cel din min. 33, cînd scăpat singur, el este oprit de arbitru pe motiv imaginar de fault, și cel din min. 62 cînd blondul piteștean, primind o minge scăpată de Ștefănescu la 3 metri de poartă, o saltă, incredibil, în bara transversală! Iată neprevăzutul care putea restabili un echilibru — ce-i drept nemeritat de oaspeți — dar pe deplin valabil pentru tabela de marcaj. (P. SL.)

A marcat: Sasu (min. 22).
Stadion: „1 Mai”; spectatori: aproximativ 20 000; timp: excelent.
FARUL: Ștefănescu 4 — Pleșa 6, Tilvescu 7, Mares 6, Dumbravă 6 — Manolache 8, Koszka 7, Antonescu 7 — Sasu 8, Tufan 10, Kello 6 (min. 72 — Ologu 7).
F. C. ARGES: Coman 10 — Ionită 6, Barbu 8, Ilie Stelian 7, Vulpescu 5 — Prepurgel 6, Olteanu 6 — Radu 8, Kraus 5, Dobrin 6, Jercan 5.
ARBITRU: V. Dumitrescu (București) 8.
LA TÎNERET: 2-1 (0-1).

Divizia B

SERIA I

Politehnica București — Chimia Rm. Vilcea 4-2 (1-2); Poiana Cîmpina — Chimia Suceava 0-0; Metrom Brașov — Victoria Roman 3-1 (3-0); C.F.R. Pașcani — Metalul București 0-0; Ceahlău P. Neamț — Portul Constanța 1-0 (1-0); Flacăra Moreni — Electronica Obor 4-2 (2-1); Politehnica Galați — Politehnica Iași 2-0 (0-0).

CLASAMENTUL

1. Politeh. Iași	21	12	4	5	28-14	28
2. Electr. Obor	21	9	6	6	37-30	24
3. Ceahlău	21	11	2	8	23-20	24
4. Politeh. Gl.	21	9	6	7	33-25	23
5. Metalul Buc.	21	8	6	7	19-17	22
6. C.F.R.	21	10	2	9	29-29	22
7. Fl. Moreni	21	9	4	8	25-25	22
8. Politeh. Buc.	21	7	6	8	27-22	20
9. Metrom Bv.	21	8	4	9	24-24	20
10. Chimia Sv.	21	7	6	8	18-21	20
11. Portul C-ța	21	9	2	10	23-29	20
12. Poiana Cîmpina	21	9	2	10	20-23	20
13. Chimia Rm. Vilcea	21	5	5	11	20-31	15
14. Vict. Roman	21	6	2	13	18-29	14

SERIA II

C.S.M. Reșița — Gaz metan Mediaș 4-1 (2-1); Vagonul Arad — Olimpia Oradea 1-0 (0-0); Politehnica Timișoara — C.F.R.I.R.T. Arad 0-1 (0-1); Industria Sîrmei — A. S. Cugir 0-0; Minerul Baia Mare — C.S.M. Sibiu 0-2 (0-0); Crișul Oradea — C.F.R. Timișoara 1-0 (0-0); C.F.R. Cluj — Metalul Hunedoara 1-0 (0-0).

CLASAMENTUL

1. Vag. Arad	21	13	5	3	32-17	31
2. Crișul Oradea	21	11	5	5	28-18	27
3. Politeh. Tim.	21	9	4	8	40-33	22
4. Min. B. M.	21	9	4	8	23-23	22
5. C.F.R. Tim.	21	8	5	8	26-21	21
6. C.S.M. Sibiu	21	8	5	8	27-27	21
7. C.F.R.	21	9	2	10	27-25	20
8. I.R.T. Arad	21	9	2	10	27-25	20
9. C.S.M. Reșița	21	8	4	9	24-22	20
10. Gaz metan Mediaș	21	7	5	9	21-29	19
11. A.S. Cugir	21	8	3	10	16-23	19
12. C.F.R. Cluj	21	8	2	11	33-31	18
13. Metalul Hunedoara	21	7	4	10	17-21	18
14. Ind. Sîrmei	21	6	5	9	22-26	18
15. Olimpia Oradea	21	8	2	11	20-31	18

Divizia C

SERIA EST

Gloria C.F.R. Galați — Unirea Focșani 2-0 (1-0); Petrolul Moinești — Oțelul Galați 0-0; S.U.T. Galați — Șoimii Buzău 1-0 (1-0); Minobrad V. Dornei — Medicina Iași 1-0 (1-0); Metalul Buzău — Ancora Galați 2-0 (1-0); Textila Buhuși — Metalul Rădăuți 3-0; Foresta Fălticeni — Gloria Birlad 6-2 (3-1).

CLASAMENTUL

1. Gloria Birlad	21	13	4	4	31-19	30
2. Ancora Galați	21	12	2	7	34-23	28
3. Oțelul Galați	21	11	4	6	31-16	26
4. Medicina	21	10	4	7	32-20	24
5. Gloria C.F.R.	21	11	1	9	29-23	23
6. Foresta	21	8	7	6	28-22	23
7. Minobrad	21	10	3	8	25-26	23
8. Pet. Moinești	21	7	8	6	24-23	22
9. Textila	21	8	5	8	20-24	21
10. Met. Buzău	21	7	7	7	23-20	21
11. Șoimii	21	8	5	8	29-23	21
12. Unirea	21	8	3	10	24-27	19
13. S.C.F.	21	4	4	13	19-45	12
14. Met. Rădăuți	21	0	3	18	6-53	3

SERIA SUD

Progresul Brăila — Viitorul Fieni 4-0 (3-0); S. N. Oltenița — Metalul Tirgoviste 1-0 (1-0); Șteful Tulcea — Flacăra roșie București 1-0 (1-0); Electrica Constanța — Oțelul Sf. Gheorghe 3-3 (1-1); T.U.G. București — I.M.U. Medgidia 1-1 (0-1); Chimia Tr. Măgurele — Rapid Ploeni 2-1 (1-1); Dunărea Giurgiu — Rapid C.F. București 1-0 (0-0).

CLASAMENTUL

1. Dunărea G	21	12	4	4	33-18	30
2. Progresul	21	12	4	5	35-15	28
3. Metalul	21	12	3	6	42-21	27
4. Rapid	21	12	3	6	37-24	27
5. Fl. roșie	21	10	4	7	28-13	24
6. S.N.O.	21	9	5	7	24-28	23
7. I.M.U.M.	21	8	6	7	23-20	22
8. Chimia	21	7	6	8	16-25	20
9. Șteful	21	9	1	11	20-27	19
10. Electrica	21	8	3	10	23-30	19
11. T.U.G.	21	5	7	9	22-27	17
12. Rapid C.F.	21	4	5	12	20-54	17
13. Oțelul	21	4	5	12	20-54	17
14. Viitorul	21	3	2	16	13-44	8

SERIA VEST

Tractorul Brașov — Progresul Strehia 4-0 (3-0); Mureșul Deva — U. M. Timișoara 3-0 (1-0); Progresul Corabia — Minerul Lupeni 3-0 (0-0); Victoria Călan — Chimia Făgăraș 2-0 (1-0); Metalul Tr. Severin — Minerul Anina 1-0 (1-0); C.F.R. Caransebeș — Victoria Tg. Jiu 2-0 (1-0); Electroputere Craiova — A.S.A. Sibiu 2-0 (1-0).

CLASAMENTUL

1. Met. Tr. Sev.	21	11	6	4	41-20	28
2. Electroputere	21	12	3	6	35-18	27
3. Chimia	21	10	5	6	34-26	25
4. Vict. Călan	21	10	4	7	37-32	24
5. Min. Anina	21	10	3	8	35-26	23
6. Tractorul	21	8	6	7	32-30	22
7. Min. Lupeni	21	9	4	8	35-34	22
8. Mureșul	21	8	4	9	44-29	20
9. A.S.A. Sibiu	21	7	6	8	33-31	20
10. U.M.T.	21	8	4	9	32-33	20
11. Vict. Tg. Jiu	21	7	4	10	22-39	18
12. Prog. Strehia	21	7	3	11	26-43	17
13. Prog. Corabia	21	6	2	13	29-47	14
14. C.F.R.	21	5	4	12	28-55	14

SERIA NORD

Minerul Baia Sprie — Medicina Tg. Mureș 3-1 (1-0); Metalul Satu Mare — Minerul Bihor 0-0; Metalul Copșa Mică — Medicina Cluj 1-1 (1-0); Steaua roșie Salonta — Unio Satu Mare 0-0; Unirea Dej — Faianța Sighișoara 2-0 (1-0); Victoria Carei — Soda Ocna Mureș 3-2 (2-1); Chimica Tirnăveni — Metalul Aiud 4-0 (1-0).

CLASAMENTUL

1. Chim. Tirn.	21	12	2	7	30-28	28
2. Victoria	21	11	3	7	34-33	25
3. Med. Cluj	21	9	6	6	42-18	24
4. Met. Aiud	21	11	1	9	34-37	23
5. Med. Tg. M.	21	9	4	8	43-32	22
6. Unirea	21	10	1	10	31-28	21
7. Faianța	21	9	3	9	32-30	21
8. Met. S. Mare	21	9	3	9	26-24	21
9. Soda	21	9	3	9	28-30	21
10. St. roșie	21	7	5	9	22-26	19
11. Unio	21	7	4	10	23-23	18
12. Met. C. M.	21	6	6	9	25-36	18
13. Min. Bihor	21	8	2	11	22-32	18
14. Min. Bihor	21	7	3	11	30-33	17

ANONIMII DESCOPERITORI DE TALENTE

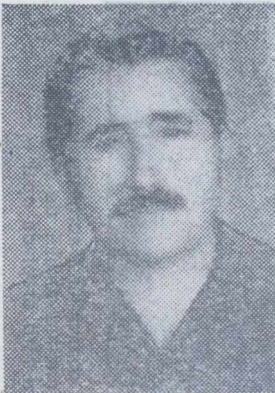
Prea ades ne surprindem identificând fotbalul cu marile echipe, animatoare ale marilor cuplaje, ca să nu adăstăm din când în când (poate prea rar!) în preajma celor care, anonimi, cheltuiesc (ce impropriu sună acest cuvânt în cazul acestor oameni), timp și energie în slujba SPORTULUI — FOOTBALL, însușind din pasiunea lor micilor învățăcei, ani-

mind un cerc, un cartier, o asociație. De cele mai multe ori numele lor rămân în umbră, deși nu sînt cu nimic mai prejos decît cele ale antrenorilor care propulsează fotbalii pe orbita sportului de performanță. Cine-și mai amintește, de pildă, cum se numea cel care l-a adus (prima dată) pe teren pe unul sau altul din jucătorii noștri vestiți?

Albumul

„Buletinul de identitate” fotbalistică a lui GHEORGHE TRONCOTĂ este un album, care include între fițele lui pastunele unui animator al fotbalului bucureștean. Piese „antologice” ale albumului, mindria acestui om încadrată de ani — „nea Coco” cum îl spun cu respect nenumărați jucători (și arbitri!) care au trecut prin mîna sa — sînt două fotografii. Prima, reprezentînd echipa F. C. Cotroceni (anul 1938) care a câștigat campionatul echipelor neafiliate și unde a debutat ca fotbalist Gheorghe Troncota. În echipa de acum trei decenți au figurat Gh. Smanio și Ion Gh. Crețu, deveniți apoi jucători divizionari, Costică Niculescu, fratele internaționalului Sonny Niculescu.

În alături de această imagine — simbolică alăturată pentru a marca drumul pe care neîstovit cutreieră Gheorghe Troncota — o altă fotografie, din primii ani postbelici, înfățișînd echipa din cartierul Cotroceni, avînd în flancul ei stîng un pușt, tuns chilug și zîmbînd feri-

ci că se află alături de cel mari, de echipa favorită. Cine era puștîl atras de mirajul balonului rotund? Puștîl Ionescu, actualul internațional rapidist, care s-a înfățișat cu fotbalul adevărat datorită lui nea Coco, pe meleagurile copilăriei sale.

Cu modestia care-l caracterizează, Gheorghe Troncota n-a aspirat niciodată la mari performanțe, legîndu-și pastunea de echipe anonime, unde fotbalul este în primul rînd tinerete și întrecere sportivă dezinteresată. De ani și ani el antrenează echipa Alimentara T. V., din campionatul orașenesc, actuala formație, cu o medie de vîrstă sub 23 de ani, fiind alcătuită din juniorii crescuți și promovați de omul cu ghiocel la timp. De aci a plecat acum un an, talentatul fundaș Gh. Ionescu, care joacă în formația de tineret a Rapidului, cu reale perspective de promovare.

Și cum Gheorghe Troncota pare a se fi transferat din Cotroceni în Grand, fiul său, Cristian, joacă tot la piticii feroviarilor. Cel puțin în acest ultim caz, el este convins că nu se va uita, peste ani, cine a fost cel care l-a însușit tîndrului talent dragostea pentru fotbal...

Paul SLAVESCU

Un grup de antrenori de la tabăra de juniori din Rîmnicu Vilcea (1963). Printre ei, oameni recunoscuți pentru pasiunea pe care o pun în munca de depistare a talentelor, ca: Iancovschi, Steinbach, Dan, Ola, Bacinschi, Kluge, Gorgorin etc.

Marcule, îți mai aduci aminte?

Dacă terenurile de fotbal ale parcului clujean Babeș-Bolyai ar putea să vorbească vreodată, și-ar uni cu siguranță glasurile într-un protest formal și ar spune:

— Cine este omul acesta cărunt care de atîta amar de vreme ne bătătorește tușele, urmărindu-și droaia lui de copii ce ne pisează gazonul cu pașii lor de ucenici?

Atunci, tot ce se conjugă cu „fotbalul” în orașul legănat de So-meș, ar răspunde:

— Gyula baci.

De numele acesta se leagă organic destinul unor fotbaliști apreciați, cum ar fi Demeter, Ștefan Naghi, Lőrincz sau mai recent Mureșan, Felician, Băluțiu, Papiu, Șerban și Marcu. Talente autentice, dar armate cu pasiunea și abnegația indispensabile realizării, aceștia au izbucnit din masa de copii pe care Gyula baci îi cheamă constant la stadion din anul 1928. Adică din anul cînd tîndrul fotbalist SZÖCS KAROLY (devenit, mai tîrziu, Gyula baci), și-a lăsat adio de la ghețele sale de mijlocas, dedicîndu-se iremediabil meseriei de descoperitor și îndrumător de talente. Le-a căutat și le căuta pe străzi, pe locuri virane, prin curțile școlilor. Le transplantava pe dreptunghiul verde sub pavăza poveștelor competente și a competiției organizate. Apoi le predă altora. Pentru ștafeta de mîine, cînd nume: Ion Goga, Karoly Gall, Ion Feneșan, Dan Ursache, Mircea Farcaș.

Copii clujești, jucați cu încredere fotbal în curtea școlii, căci ochiul expert al lui Gyula baci, veghează!

Ion CUPEN

Impiegatul din cartierul C.A.M.

Vă mai amintiți, dragi cititori? De fapt, nu se poate să nu vă fi rămas întipărită în memorie fața din min. 27 a meciului Steaua-Rapid din returul acestui campionat. Puritatorul tricolorului cu nr. 8 al feroviarilor „sarjase” atunci printre mastii apărători militari. Șutul frîngea mîinile lui Suciu...

În acel minut, inima unui spectator din tribune și-a încetinit, pentru cîteva clipe, bătăile ritmice. În ochii anonimului de la peluza au apărut lacrimi. Niki Dumitriu puse în șarja sa o pîrticică din marea lui dragoste pentru fotbal.

Căminul de la Arad își întreprinde colegii de transmisie: „În urma unei centrări impecabile a lui Florian Dumitrescu, U.T.A. a...”

Undeva departe, într-un cartier bucureștean, lîngă un aparat de radio, sufletul unui om este inundat de mulțumire...

Și tot așa, am putea continua cu Dumitriu III. cu Măndolu, Ciornovă, Mihail Mihail. La rostirea flecărilor dintre aceste nume, omul nostru tresare, se bucură ca un copil de izbînzile lor sau se întristează peste măsură atunci cînd, din vină unuia sau altuia...

L-am cîntărit zilele acestea în cartierul C.A.M. — Regie, rugînd cîteva puștîi să ne spună unde l-am putea găsi.

— Îl cunoașteți cumva pe Constantin Marinescu? Cîteva ridicături

din umeri, însemnînd un „nu” încurajator. Însistăm totuși.

— Cum, n-ați auzit de „nea Costel”?

— Aaa, cum să nu!...

Acest „aaa” într-un cor de copii plîngătoare, se pare, spune aproape totul despre omul pe care-l căutam. Sub îndrumarea sa, a lui „nea Costel”, cum îi spun cei de-o șchioapă, au învățat a, b, c-ul fotbalului mic, jucători talentați. Numai în Divizia A, B și C joacă în prezent peste 40 de „C.A.M.”-iști. În cadrul mișcărilor și turneele întreprinse prin comunitățile din apropierea Bucureștiului, organizate de el, nea Costel a depistat germeni personalități lor...

— Mă pastonează enorm de mult fotbalul — ne-a spus deunăzi impiegatul de mișcare C. MARINESCU — fapt pastunea mea este să-i dau acestor mici năzdrăvanii ai cartierului să le spun cîte ceva din tainele fotbalului, să-i vadă jucînd cît de echilibrat. Asta-i tot...

„N-am să uit niciodată pe acest prieten al copiilor. N-a fost un mare jucător, dar din marea sa dragoste pentru fotbal a dăruit ceva flecăruia dintre noi”, afirmă, nu de mult, despre C. Marinescu, Emil Dumitriu.

L. D.

Antrenorul cu 100 de copii...

Pasiunea pentru descoperirea caratului brut al talentului la cei mici și pentru slăuirea lui, continuă și perseverență, s-a născut în tîndrul DIMITRIU BACINSCHI, încă de pe cînd a făcut și el primii pași pe gazonul arenei de fotbal — Tricolorul București — în anul 1919.

„De cînd am pus piciorul pe mîngă — ne mărturisese pensionarul de astăzi cu părul alb — am cutreierat multe maidane și străzi din București pentru a depista copii ce vădeau, în embrion, instinctul fotbalului. Și, nu știu cum, dar am avut de multe ori satisfacția de-a găsi, acolo unde nu mă gîndeam, copii și tineri dintre cei mai dotați, care, pregătiți cu grijă și cu dragoste, au ajuns să fie prețuiți și admirați pe toate stadioanele”.

Și în cei 40 de ani de carieră sportivă, D. Bacinschi a avut multe asemenea satisfacții.

Iată-i la Tricolor pe Kluge, Mehedinți, Vasile Cristescu — care au jucat, apoi, în aceeași echipă cu tîndrul lor antrenor. La Juventus, a format pe frații Iușinski și frații Beju.

După ce în 1933 a părăsit poarta Juventusului, în urma unei accidentări la mînă, D. Bacinschi s-a dedicat, în exclusivitate, creșterii unei noi generații de jucători, la „Constructorul” de pe Șoseaua Olteniței.

Aici a ridicat pe portarii Petre Mindru și Ilie Datcu — demni continuatori ai celui îndrăgostit de buturi — pe înaintașii Eftimie și Tîrcovniciu (recent sărbătoriți și ei pentru ieșirea din activitate), pe N. Panait (fost la Dinamo București), Virgil Florea (Rapid și Crișul), N. Mihai (Progresul), Petre Stănilă (actual antrenor) etc.

Nicolae Ivan („U” Craiova), Rugiubei (Dinamo Bacău) și N. Paciulele (F. C. Argeș), fac trecerea spre promoția T.U.G. pe care a ridicat-o, de la copii, pentru a deveni astăzi echipă matură în Divizia C. După depistările din cartierele bucureștene Belu, Șos. Olteniței, Șos. Giurgiului, D. Bacinschi s-a ocupat de copii și juniori de la „Viitorul” și Centrul 23 August, alăturînd propria sa tinerete sufletească, tineretii elevilor săi.

A. V.

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Ove KINDVALL

Vă facem astăzi cunoștință cu una dintre aparițiile cele mai interesante, mai izbicioare și mai promițătoare, în arena internațională, din ultima perioadă de timp. E OVE KINDVALL, „eroul” rîndurilor noastre; un suedez subțirel, elegant și timid. N-a împlinit încă 24 de ani, măsoară 1,75 m. și cântărește 69 de kilograme. Asemănarea lui, nu numai fizică ci — mai ales — ca joc cu marea speranță a fotbalului brazilian, Tostao, este izbicioare. Și, ceva mai mult, amîndoi studiază științele economice superioare, specialitate căreia vor să se dedice la încheierea activității fotbalistice.

Ove Kindvall își împarte succesele sportive între reprezentativa Suediei și clubul olandez Feyenoord, unde a fost transferat, la începutul toamnei trecute. Chiar și cei mai înverșunați adversari ai actualului lider din campionatul Olandei, nu mai puțin cunoscuții jucători de la Ajax, recunosc că în proporție de peste 50%, meritele atingerii lui Feyenoord pe primul loc al campionatului, revin tinărului suedez. Etape în șir Ajax dovedeau întrecerea, dar sprintul lui Kindvall, inspirat de Kindvall, s-a arătat irezistibil. El a și înscris 22 de goluri foarte prețioase echipei sale.

Între două etape din așa de furtunosul campionat olandez, Ove a găsit resurse să cucerească 30.000 de spectatori spanioli prin prezentarea unui rol de atacant complet: constructor și realizator. Cînd, ușor accidentat, el a părăsit stadionul din Valencia, în aplauzele tribunelor, era evident că echipa Suediei — condusă cu 3-1 de reprezentativa Spaniei — nu mai putea conta pe

nimeni și pe nimic spre a modi-
fica rezultatul. Și așa a fost.

Antecedentele carierei lui? Înapoi de a semna contractul de profesionist la Feyenoord, Kindvall a jucat doi ani la cunoscutul club suedez Norkoeping, avîndu-l ca antrenor pe celebrul fost internațional Gunnar Nordahl. Să notăm și o interesantă coincidență: jucătorul care l-a înlocuit în echipa Suediei, în amintitul meci cu Spania, nu era altul decît fiul lui Gunnar. În activitatea lui la Norkoeping, Kindvall a marcat 20 de goluri.

Cum se simte ca jucător în campionatul olandez, cum găsește acest campionat? Kindvall crede că a reușit să se adapteze destul de repede; de altfel, afirmă el, viața de acolo seamănă mult cu aceea din Suedia. Fotbalul olandez îi place pentru că este de o desăvîrșită corectitudine și foarte ofensiv. „Din păcate, subliniază Ove, în fotbalul mondial își face tot mai mult loc jocul ultradefensiv și brutal. Dacă nu se ia taurul de coarne (n.n. — declarația o făcea în Spania și era... influențată de culoarea locală), s-ar putea să asistăm la o vertiginosă și definitivă cădere a lui.”

Ce proiecte are tinăra speranță a fotbalului suedez? Mai înții să treacă cu succes examenul de diplomă în specialitatea Științe economice. „E proba cea mai grea din acest sezon. Ea va avea loc după terminarea campionatului olandez și sper să întregescă succesul lui Feyenoord. Apoi voi pleca într-un turneu lung cu echipa Suediei. Sper să fim cu toții, adică și cei ce jucăm acum în străinătate. Visul meu cel mai mare rămîne acela de a reface naționalei suedeze prestigiul ei de odinioară.”

- Antrenorul echipei Standard Liege, iugoslavul Misa Pavici, și-a prezentat demisia primind imediat o ofertă de la clubul vest-german F. C. Köln. Din cauza pretențiilor bănești mult prea ridicate, acordul nu a fost încă semnat.
- A doua „masă rotundă” a fotbalului (prima a avut loc anul trecut la Monte Carlo) își va desfășura lucrările în luna martie a anului viitor, tot la Monte Carlo.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

Un cow — boy

Acest calăret, cu o alură impecabilă, nu este nimeni altul decît Bellini, fostul căpitan al reprezentativei Braziliei, campioană mondială în 1958. Fostul internațional, avantajat de un fizic atrăgător, este solicitat de numeroase case de filme pentru a realiza roluri titulare.

MECI ÎNTRE BĂRBAȚI ȘI... FEMEI

Acest original joc de fotbal a fost organizat la Bangkok, în scop de binefacere. O echipă formată din 11 bărbați a învins o formație alcătuită din... 22 de actrițe de TV sau cinema, care — rețineți — n-au fost obligate să respecte regulile de joc. Două amănunte demne de reținut: la acest meci au asistat 30.000, de spectatori, care au rămas încințați de joc, și de... scor: 3-1 pentru echipa feminină.

DE CE NU S-A DUS BERNABEU LA STADION

Un eveniment mai rar înregistrat la jocurile echipei Real Madrid: președintele său, Santiago Bernabeu, n-a asistat la partida de campionat cu Las Palmas. Întrebat de motiv, el a răspuns simplu: „Nu mai erau locuri!”. Într-adevăr, la acest meci s-a înregistrat record de asistență: 125.000 de spectatori. Totuși, se putea găsi un loc și pentru președinte.

BILANȚUL TRIST AL UNEI ÎNTILNIRI

La Djibouti, în Somalia franceză, un joc de campionat între echipele Afar și Asa s-a soldat cu un mort și 20 de răniți, dintre care trei au trebuit să fie internați într-un spital. Totul a pornit de la un gol contestat de suporterii echipei Afar. Aceștia au invadat terenul. Urmarea: o încăierare generală, prelungită apoi în cartierile din preajma stadionului, cu toată intervenția poliției, venită urgent la locul incidentelor.

Piticul lui Celtic din nou în scenă

După episodul foarte trist pentru Celtic, prezentat de fotografia noastră, acela al eliminării în finala intercontinentală cu Racing Buenos Aires, excelentul extrem dreapta al lui Celtic, Johnstone, a intrat un timp în anonimat. Ca și întreaga lui echipă. Dar perioada de recuperare psihică mai ales, s-a arătat foarte scurtă. Piticul purtînd pe cheliet (moda Celtic) numărul 7 a devenit din nou palma apărărilor. Campioana Scoției a cucerit, de o manieră entuziasmantă, cupa și atacă acum poziția, tot mai subțirelă, de lider a eternelor sale rivale, Rangers. În cursa aceasta uluitoare de ajungere a liderului, Celtic a realizat un record al eficacității, marcînd 122 goluri în 31 de partide. Dintre acestea, 28 sînt opera lui Johnstone!

5 — 1 — 9 — 10 — 6 — 4 — 2 — 3 — 8...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PE STADIOANE

ORIZONTAL 1) Frumos stadion gălățean — În afara terenului. 2) Petru..., autor a două goluri în

meciul România-Danemarca disputat pe stadionul „23 August” din București în 1964 — Stadion bucureș-

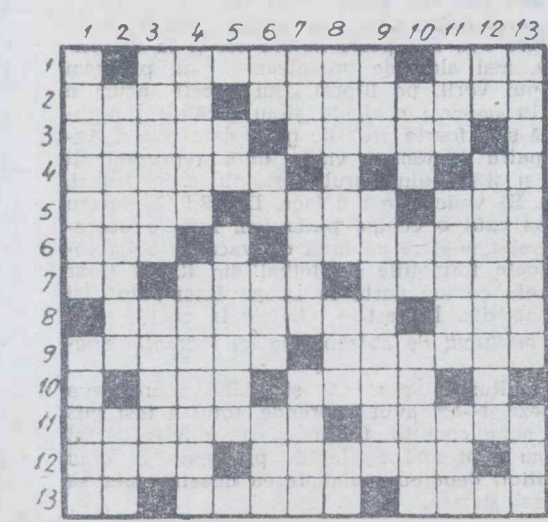
tean. 3) Capricii — Teren de sport. 4) Stadioanele „Tractorul” și „Tineretului” vi-l sugerează — Prefix. 5) Înlocuitorii bricului — Jucător dinamovist. — Localitate în Cehoslovacia. 6) Nimfă a pădurilor — Cunoscut stadion milanez (2 cuv.). 7) Yves Albert — Tine iarna loc de stadion — Capitală europeană (stadionul Panathinaikos). 8) Stadionul din Montevideo, în... traducere — Dromader. 9) Festivitate sportivă cu prilejul începerii unei mari competiții — Unitate sonoră a cuvîntului. 10) Diminutiv feminin — Delimitează un teren sportiv. 11) Bani mărunți (inv) — Pentru... fumul de pe stadioane. 12) Fostă echipă din Satu Mare — Își dispută înfrîngerea pe „Republicii”. 13) Întrebare — Întindere de teren inundabil — Aici înfrîngim stadionul „Vagonul”.

VERTICAL 1) Cunoscut stadion londonez — Portar la Steagul roșu. 2) Celebru stadion brazilian — Vine pe la gene. 3) Stadion bucureștean — Arborii ce-au dat numele stadionului din Suceava. 4) Peregrin al mărilor (mît) — Teren sportiv. 5) 1-0 pe stadion — Stadion ad-hoc, pe vremuri. 6) Argint — Vasile Popa — Mic fluviu în Chile — Pasari. 7) Localitate în Pirinei orientali — Din țara Oașului — Boxer român. 8) Continent — Localitate în Cind — Lene! 9) Articol — Specialiste în analiza matematică sau psihologică. 10) Moluste gasteropode — La intrarea pe stadion! — Vioară. 11) Joacă acasă pe stadionul „23 August” din Tg. Mureș — Orașul stadionului „Frater” — Pe poligonul Tunari. 12) Notă veche — Faimos stadion madrilen. 13) Aici este stadionul „1 Mai” — Gol, dar nu pe stadion.

Definiții: YES, LOA, RIA, ASU, ENA.

Serghei COLOȘENCO

Nu mai lipsesc decît numerele 7 și 11, adică extremele, pentru ca întreaga echipă să fie înșirată pe linia porții, formînd un „zid” la executarea unei lovituri libere indirecte din careu! Scena s-a petrecut în finalul partidei Young Boys — F. C. Zürich din campionatul Elveției, într-un moment în care formația din Zürich conducea cu 1-0, scor pe care a reușit să-l păstreze...

Fotbal

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ
Redacția și adresa: București, Bd. Mărăști 26,
Sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupuș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angela Nulescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voirescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

„DIVIZIA EUROPEANĂ” ÎNCĂ ÎN DISCUȚIE...

- Un nou proiect, francez, a întâmpinat opoziții
- U.E.F.A. susține înlocuirea aruncărilor de la tușă cu lovituri libere
- 11 m și pentru infracțiuni în afara careului?
- Experimentările cu „ofsaid limitat” n-au dat rezultate

Ideea creării unui campionat intercluburi al Europei s-a născut din... succesul „Cupel campionilor europeni” și din necesitățile bugetare ale marilor cluburi, ai căror exponenți au și lansat-o. Acest proiect este în dezbaterea promotorilor fotbalului european de multă vreme și continuă să fie și în prezent, fără să se facă însă pași înainte. De curând, el a fost repus pe rolul unei ședințe a comisiei tehnice U.E.F.A., la care au participat numeroși reprezentanți de federații de pe continentul nostru.

De data aceasta, în ședință — la care a participat și președintele U.E.F.A., Wiederkehr — a fost prezentat un alt proiect de către un delegat al federației franceze, Dehay, într-o variantă care a provocat vii discuții și, la urmă, respingerea lui.

Ce prevede acest proiect? Fiecare țară să participe cu câte două din cele mai bune echipe, care însă să nu mai joace în campionatul respectiv, iar competiția la nivel european să se desfășoare cu meciuri tur-retur paralele cu campionatele naționale. În esență, aceasta cuprinde proiectul francez, adică exact ceea ce a provocat opoziția multor participanți la ședință și în special a celor italieni. Argumentele lor sînt puternice și sprijină „teza” contrară, adică un campionat european cu cele mai bune echipe de club, organizat după închiderea sezonului oficial pentru ca aceste formații să poată lua parte și la campionatele naționale respective. În principal, opoziții susțin să proiectul francez este făcut după interesele fotbalului din Franța, unde este cit se poate de normal ca un joc St. Etienne—Real Madrid, de pildă, să stîrnească înfrînt mai mult interes decît unul din campionat St. Etienne—Monaco sau oricare altul. Pe cînd campionatele din Italia, Anglia, Spania, Portugalia, Scoția, R.F. a Germaniei etc. ar pierde mult din atractivitate prin absența unor echipe ca Milan, Juventus sau Inter, Benfica și Sporting, Manchester United și Liverpool, Real Madrid și F. C. Barcelona, Rangers și Celtic, Bayern München și F. C. Nürnberg etc.

Pentru acest motiv, ca și pentru altele, de natură administrativă, mult discutatul proiect al campionatului Europei a mai suferit o amîinare. Pînă se pun de acord părțile...

NOI ATACURI ASUPRA... REGULAMENTULUI DE JOC

Cu prilejul aceleiași ședințe însă, s-a realizat și un acord între participanți, dar în ceea ce privește propunerile pe care U.E.F.A. urmează să le supună lui „International Board” pentru modificarea unor reguli de joc. Este vorba de înlocuirea aruncărilor cu mina de la marginea terenului prin lovituri libere cu piciorul, pe de o parte pentru a combate mai eficient obstrucționismul (aruncarea intenționată a mingii în aut), iar pe de altă parte a favoriza jocul ofensiv.

În schimb, propunerea pentru restrîngerea aplicării regulii ofsaidului la zone limitate prin linii paralele cu linia mediană a terenului a fost respinsă. Delegatul englez Shipmann a informat pe cei prezenți că nici una din numeroasele experimentări făcute n-a dat rezultate pozitive.

De asemenea, a fost respinsă și o altă propunere, din partea federației turce, acordarea de 11 m și pentru infracțiuni comise în afara careului cu scopul de a împiedica marcarea unui gol, prin analogie cu unele situații în care se acordă penalizări asemănătoare (aruncări libere la coș și lovituri de la 7 m) la baschet sau handbal, de exemplu.

Echipa Manchester United e optimistă înaintea manșei a doua din C.C.E. cu Real Madrid

RAPID, LA UN MARE TURNEU „UNDER 23”, ÎN R.F. A GERMANIEI

Între 1—13 iunie a.c., în R.F. a Germaniei va fi organizat un interesant turneu internațional rezervat echipelor de tineret ale unor cluburi din 12 țări europene. A fost invitată să ia parte la această competiție și formația de tineret a clubului bucureștean RAPID. Compania este aleasă. Vor mai lua startul formațiile „under 23” ale cluburilor Steaua roșie Belgrad, Torpedo Moscova, Dukla Praga, Vasas Budapesta, F.C. Zürich, Atletico Madrid, Rapid Viena, Internazionale Milano, Chelsea Londra, Ajax Amsterdam, F.C. Nürnberg, S. V. Hamburg, Werder Bremen și Bayern München.

Echipele participante vor fi împărțite în patru grupe

și jocurile se vor disputa în patru orașe din sudul R.F. a Germaniei: adică Friedrichshafen, Konstanz, Singen a. H. și Speisingen.

Sînt admiși la acest turneu numai jucători născuți între 31 decembrie 1946—1 iulie 1950. Se va juca sistemul turneului de juniori U.E.F.A., cu reprize a câte 40 de minute, în afara jocurilor finale care vor avea o durată normală. În cazul existenței necesității prelungirilor, acestea vor fi de două reprize a câte cinci minute.

Bineînțeles, Rapid București a confirmat participarea și echipa feroviară se pregătește pentru o comportare cît mai frumoasă sub îndrumarea antrenorului Victor Stănculescu.

GINLEȘTENI ÎȘI PREGĂTESC CALENDARUL INTERNAȚIONAL

Pentru anul acesta și în special pentru actualul sezon, clubul Rapid pregătește cu grijă programul internațional al echipei sale de fotbal. În afara turneului în Algeria (11—14 mai) și a meciului amical de la București cu ROC Charleroi (2 iunie), care sînt perfectate, rapidiștii au în perspectivă și alte întîlniri internaționale. Ei sînt în posesia mai multor invitații, printre care două din Bulgaria și R.F. a Germaniei. Rapid a fost invitat să ia parte la un mare turneu internațional care va fi organizat la Sofia cu prilejul Festivalului mondial al tineretului și studenților.

Paralel, Rapid tratează pentru organizarea unor meciuri pentru fostii săi jucători. O dublă întîlnire a fost perfec-

tată: Rapid — Vasutas Budapesta, în iunie la București și la 14 iulie la Budapesta. Se intenționează extinderea acestor jocuri de „old-boys” cu parteneri din Austria și alte țări.

Pronosport

1. Dinamo Bacău — Rapid	1
2. F.C. Argeș — U.T. Arad	1
3. A.S.A. Tg. M — Petrolul	x
4. „U” Cluj — Progresul	x
5. St. roșu — „U” Craiova	1
6. Victoria Roman—Polit Galați	x
7. Vagonul — Minerul B. M.	1
8. Atalanta — Bologna	x
9. Cagliari — Torino	1
10. Internazionale — Napoli	1
11. Juventus — Sampdoria	1
12. Roma — Milan	1
13. Brescia — Lanerossi	x

„SĂPTĂMÎNILE FIERBINȚI” ALE FOTBALULUI EUROPEAN

„Cupa Europei”. „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor” intră în linia dreaptă, prin programarea sferturilor de finală sau a semifinalelor, momente care au centrul de greutate în aceste zile. În șirul zilelor — gazdă ale întîlnirilor, săptămîna trecută și cea în care ne aflăm dețin un veritabil record, reprezentînd adevărate momente de vîrf ale acestei perioade așa de bogat reprezentată în partide cu miză, volum de întîlniri la care se adaugă și cele amicale.

INSPIRAȚIA LUI MITICI. Așa cum a anunțat, așa a și făcut Rajko Mitici, competentul selecționar iugoslav: nici una dintre vedetele fotbalului iugoslav nu a fost selecționată pentru partidele cu Franța, din „Campionatul Europei”. După acel 1—1 de la Marsilia, în care iugoslavii au făcut, evident, un joc de așteptare, clasicul joc pentru rezultat egal, a venit returul, disputat la Belgrad săptămîna trecută. Zecile de mii de spectatori au urmărit un festival al ofensivei jucat de fotbalistii iugoslavi. Și viora întîi nu a fost nici Osim și nici Gaiaci ci debutantul Petković. În locul lui trebuia să joace experimentatul Sekularac, care cunoaște o a doua tînerie la O.F.K. Beograd. Dar accidentarea acestuia l-a adus — și prin inspirația lui Mitici — pe Petković în echipă. „Mîzul” a încîntat prin tot ceea ce a făcut în teren, inclusiv... golurile realizate pentru reprezentativa iugoslaviei care conducea cu 3—0 după 14 minute. Iugoslavia este a doua semifinalistă a „Campionatului Europei”, alături de Italia — calificată după victoria de la Neapole asupra Bulgariei.

PE NEPSTADION ȘI BERNABEU. Mai departe, „Campionatul Europei” ne oferă două partide de atracție. Simbătă, pe Nepestadion, se întînesc reprezentativele Ungariei și Uniunii Sovietice. Selecționerul Soos rămîne destul de rezervat în privința formației pe care o va prezenta. Va elimina pe Bene sau Farkas? Greu de prevăzut, față de statele lor în reprezentativa Ungariei. El subliniază că cel mai mare adversar al unsprezecului maghiar rămîne starea emoțională; în întîlnirile cu formația sovietică, reprezentativa ungară nu reușește să învingă niciodată. Selecționerul sovietic Iakușin, a verificat echipa în partida amicală cu Belgia. El n-a fost satisfăcut de randamentul atacanților, singurul gol al meciului aparținînd unui mijlocăș, Sabo. Dar Iakușin a precizat că nu va face, totuși, schimbări în linia ofensivă. La 8 mai, o altă ciocnire de proporții: pe stadionul Bernabeu din Madrid, selecționata Spaniei încearcă recuperarea și depășirea handicapului de un gol cu care s-a întors de la Londra. Ea contează pe dorința de revanșă a lui Amancio care va avea două dueluri cu englezii: în națională și, la 15 mai, cu Real Madrid în partida-retur cu Manchester United.

BEST—SALVATORUL. Învîgători și învinși recunosc că Manchester United trebuie să obțină o victorie la cel puțin două puncte în partida cu Real. Și poate că nici acest 1—0 nu s-ar fi înregistrat fără o mare inspirație a lui Best la faza de gol; el a intervenit neașteptat și cu mare efect la o minge respinsă de apărarea spaniolă, înscriind printr-un șut rapid și precis. Best, salvatorul echipei lui Matt Busby. Și nu pentru prima oară!

Pînă la apariția următorului număr al revistei noastre toate cele patru jocuri din semifinalele „Cupel cupelor” vor avea loc. După acel 1—1 de la Hamburg, Cardiff City îi va primi pe Seeler și coechipierii săi la 1 mai. Beneficiînd de acest egal, Cardiff are toate șansele să ajungă în finală. Ar fi pentru prima oară în istoria acestei competiții continentale cînd o echipă de liga a doua reușește această performanță. A.C. Milan și Bayern München se vor afla față în față de două ori în decursul unei singure săptămîni. Un duel Rivera—Beckenbauer în dublă ediție!

Notăți acum programul întîlnirilor internaționale din competițiile oficiale pînă la 9 mai:

1 mai: A.C. Milan—Bayern München (Cupa cupelor), Cardiff City — Hamburger S.V. (Cupa cupelor), 4 mai: Ungaria — U.R.S.S. (Campionatul Europei), 8 mai: Spania — Anglia (Campionatul Europei), Bayern — A.C. Milan (Cupa Cupelor).

NUMAI 3 ECHIBE ROMÂNEȘTI CU O COTĂ INTERNAȚIONALĂ BUNĂ?

Convorbire cu N. BERGER, cunoscut organizator de turnee

Belgia o frumoasă propagandă pentru fotbalul românesc. Negrea, Voinea și, în ceva mai mică măsură, Sătmăreanu, au jucat excelent. De altfel, am ajuns să cunoșc destul de bine fotbalul românesc și pe cei mai buni dintre jucătorii săi. Cunoșc valoarea unor formații ca Dinamo București, Steaua, Rapid...

— Se auzea că în turneul din America de Nord va pleca F.C. Argeș...

— F.C. Argeș? N-am auzit de această echipă!

— E pe primul loc în Divizia A. Este losta. Dinamo Pitești, participantă în „Cupa orașelor țiguri”...

— Ah, da! Îmi amintesc de ea. Dar, a propos, de

ce se schimbă la dv. atît de des denumirile echipelor? În felul acesta ele pierd, trebuie să reia munca de la început pentru a-și făuri o nouă carte de vizită.

— Cărul fapt datorăm prezența dv. în România?

— Firește, organizării unor noi partide internaționale pentru echipele dv., atît peste hotare cît și la domiciliu. E vorba, mai ales, de organizarea unui program bun, pe timpul verii, pe litoral. Din păcate, acum e cam tîrziu. În general echipele și-au alcătuit programele de vară și e foarte greu de găsit date libere. Așteptam de patru săptămîni vizita unor reprezentanți ai federației și ai clubului Farul, dar... nimic. Și, atunci, am venit eu. Să vedem ce pot face. Din R.F.G., pentru iulie, degeaba caut o echipă puternică. Iulie e decretată de federația noastră ca lună de vacanță obligatorie pentru toate formațiile de fotbal din R.F.G. Doar două, trei, cele ce iau parte la „Cupa Inter-Toto” își continuă pregătirile. În rest — ghetetele în cui!

— Sînteți mulțumit de colaborarea cu federația noastră?

— Foarte mulțumit. Sper că și F.R.F. n-are ceva să-mi reproșeze. N-am avut diferențe, totul a fost pus la punct în bune condiții, fiecare parte și-a respectat clauzele, n-am avut nici un fel de probleme. Și cred că nici în viitor, deoarece colaborarea noastră sper să devină tot mai strînsă.

Mircea TUDORAN

Domnul Nikolaus Berger, organizator de meciuri din R.F. a Germaniei, care ne-a vizitat săptămîna trecută, este o figură binecunoscută în fotbalul european datorită numeroaselor turnee organizate de el pentru echipele de pe continentul nostru în mai toate țările lumii. De aceea, o discuție purtată eu dînsul este interesantă nu numai datorită informațiilor pe care le poate oferi, ci și ca urmare a faptului că, prin natura ocupației sale, a devenit un bun cunoscător atît al valorilor fotbalistice ale continentului nostru, cît și al celor din alte părți ale lumii.

— Ce „cotă” acordați fotbalului românesc în preocupările dv. și în „piața” fotbalistică internațională?

— Probabil că vă va mira răspunsul meu, dar „cota” este destul de bună. Desigur, nu pot pune semnul egalității între echipele italiene sau vest-germane și cele românești, dar în ceea ce mă privește pot spune că formațiile dv. de frunte, cele care au ceea ce se numește firmă, sînt căutate. Ca dovadă, turneele organizate de mine echipelor românești, cum a fost, de pildă, cel de anul trecut al Rapidului în R.F. a Germaniei, mai vechiul turneu al echipei dv. de tineret în R.F.G., Franța și Olanda, jocul cu Allemania Aachen al echipei dv. naționale după victoria de astă toamnă obținută în fața echipei lui Helmuth Schön, vicecampionă a lumii, partida jucată de Steaua, cu puțină vreme în urmă la Brugge, în Belgia etc., etc. Și fiindcă veni vorba de Steaua, vreau să vă spun că echipa dv. a făcut în